

SPEKTRUM

Časopis zo života rímskokatolíckej farnosti Vítaz

ročník 21
Máj 2020
číslo 4

**Pán prichádza k nám
aj cez „zatvorené dvere“**

Pán prichádza k nám aj cez „zatvorené dvere“

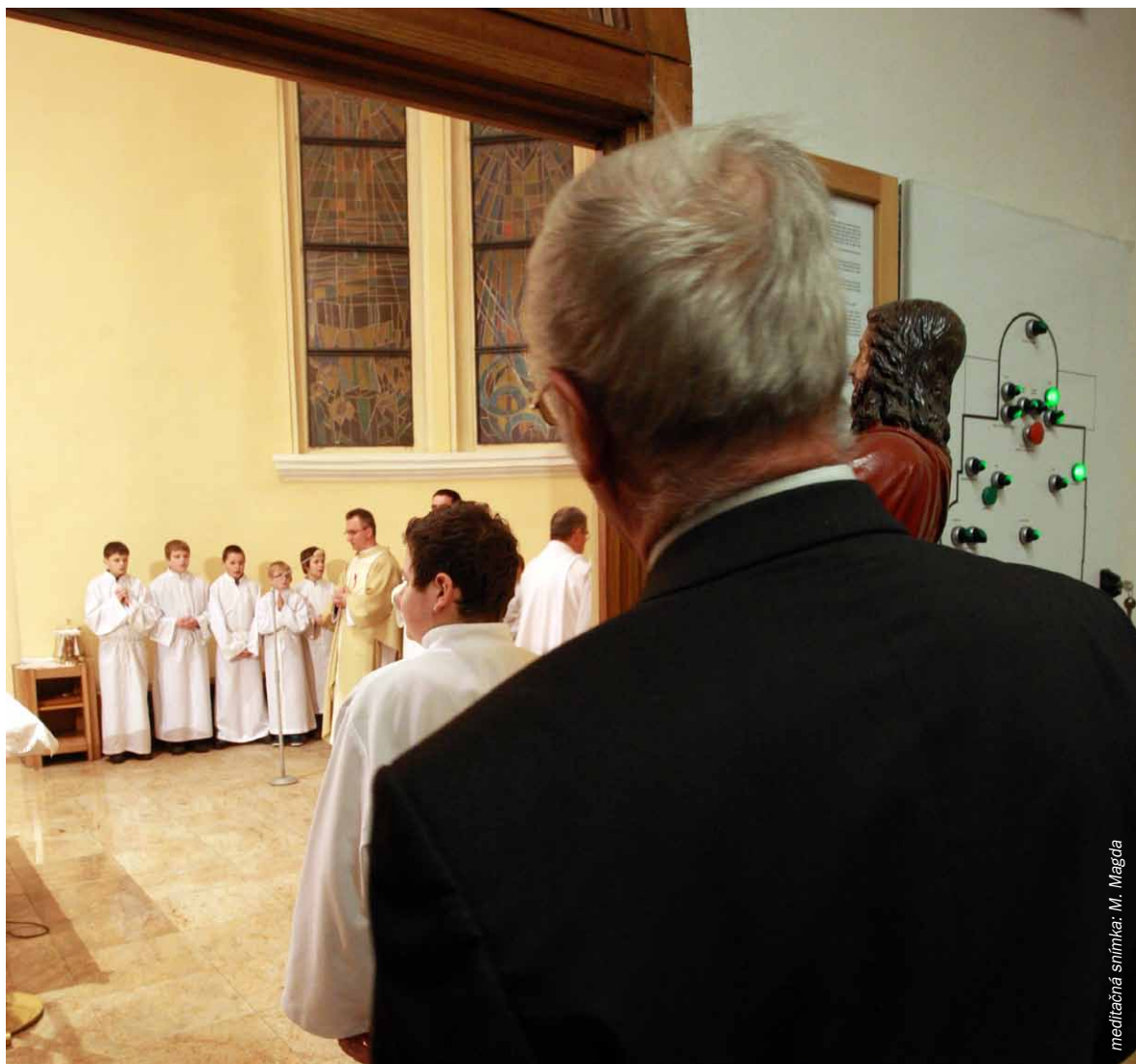
Počas celého veľkonočného obdobia spievame namiesto Anjel pána Raduj sa, nebies Kráľovná, aleluja, čím vyjadrujeme radosť z víťazstva Ježiša nad smrťou a hriechom, uvedomujúc si, že je to aj naše víťazstvo.

Neustále sa vraciame k prázdnemu hrobu a pripomíname si slová anjela: „Niet ho tu, vstal z mŕtvych“. Pán sa zjavuje ženám, svojim najbližším apoštolom a učeníkom, kedy chce a stále na inom mieste. A oni ho neraz nemôžu spoznať.

Prichádza aj k nám cez „zatvorené dvere“. Všade počúvame a čítame „zostaňte doma“. Pán prichádza aj k nám domov, aj cez naše dvere. A neustále opakuje tak ako apoštolom: „Nebojte sa!“ Strach nepochádza od Boha, ale od Zlého. Má nás ochromiť, obmedziť v konaní, znehybniť, aby sme nekonali skutky lásky, stretnutia, obety. A tie sú potrebné aj za „zatvorenými dverami“. Tam má dôjsť k otvoreniu našich srdc v radosť, ktorú máme skrze Krista, s Kristom a v Kristovi.

Vyprosujem Vám pokojný a radostný veľkonočný čas.

d. o. Marek Hnat

OBSAH

Úvodník 2

KATECHÉZA

Naše Triduum 4

Homílie z Veľkej noci 4

ROZHOVOR

O. biskup Ján Kuboš 17

NÁZORY A SVEDECTVÁ

Myšlienky d. o. P. Ondrika 20

Novéna odovzdanosti 22

Boh má na všetko liek 25

SPEKTRUM MLADÝCH

Ahoj, kamaráti! 26

Máš problém? (84. časť) 27

Trampoty v manželstve (142. časť) 28

Stalo sa, stane sa 29

Prehľad bohoslužieb 30

SNÍMKY

Titulka: M. Magda

Vnútorňá predná: M. Magda

Vnútorňá zadná: M. Magda ml.

Vonkajšia zadná: M. Magda ml.

SPEKTRUM**Vydáva:**Rímskokatolícky farský úrad
vo Vítaze pre vnútornú potrebu**Za vydanie zodpovedá:**

d. o. Marek Hnat so spoločenstvom redakcie

Jazyková úprava: Anna Blizmanová**Grafika:** Martin Magda sr.**Redakčný tím:** d. o. Ján Biroš, MartinaGondová, Žofia Jenčová, Mária Magdová,
Monika Magdová, Paula Mihoková, Peter
Stašik, Blažej Vaščák**Kontakty:** Tel.: 051/79 16 235; 79 16 116e-mail: vitez@rimkat.sk, spektrum@rimkat.skwww.farnostvitez.sk

číslo účtu: 5037445647/0900

Redakcia si vyhradzuje právo úpravy textov.

Modlitba v čase epidémie

**Boh Otec, Stvoriteľ sveta,
všemohúci a milosrdný,
ktorý si z lásky k nám poslal
svojho Syna na svet ako lekára duší a tiel,**

**pohliadni na svoje deti,
ktoré sa v tejto ťažkej chvíli
vykoľajenia a dezorientácie
v mnohých oblastiach Európy a sveta
obracajú na teba
a hľadajú posilu, záchranu a úľavu,**

**oslobod' nás od choroby a strachu,
uzdrav našich chorých,
poteš ich príbuzných,
daj múdrosť
naším spoločenským predstaviteľom,
posilňuj a odmeň
našich lekárov, sestry a dobrovoľníkov,
daj večný život zomrelým.
Neopúšťaj nás vo chvíli skúšky,
ale vyslobod' nás od každého zla.**

**O to prosíme Teba,
ktorý so Synom a Duchom Svätým
žiješ a kraluješ na veky vekov. Amen.**

**Svätá Mária,
Uzdravenie nemocných a Matka nádeje,
oroduj za nás!**

*predsedovia Komisie biskupských konferencií EÚ
Sieger Köder: V Božích rukách*

Naše Triduum

Nie všetci naši veriaci mali možnosť sledovať tohtoročné Triduum - veľkonočné Trojdnie naživo cez kamerový prenos, pomocou kanálu Youtube. Rozhodli sme sa, drahí naši čitatelia, uverejniť homílie, ktoré pre nás pripravil náš duchovný otec Marek, aby ste si aspoň takto duchovne predstavili tento čas. Nech nás to posilní v našej viere a nech je balzomom na dušu v tomto zvláštnom období.

Zelený štvrtok

Ježišov najväčší dar pred svojou smrťou

Bratia a sestry, ako by ste sa zachovali, keby ste vedeli, že zomriete? Viem, že každý to vie, ale myslím teraz na smrť, ktorá by prišla v priebehu niekoľkých dní. Čo by ste asi robili? Niektorí by asi napísali svoju „poslednú vôľu“ - testament, aby snád deti sa nepobili o majetok, iní by sa snád utiahli k alkoholu, niektorí by sa išli vyspovedať a zmieriť sa so svojimi hnevníkmi, iní by sa zasa obklopili najbližšími a preukazovali by im lásku a ukázali odovzdanosť Božiemu milosrdenstvu.

Ježiš sa nachádza v situácii, kedy nastala hodina, aby podstúpil obeť za nás všetkých. A tak sa stretá so svojimi učeníkmi pri večeri a dáva nám to najcennejšie, dáva nám seba v Eucharistii - svoje Telo v chlebe a svoju Krv vo víne. Čo väčšieho nám ešte mohol dať? „Ja som s vami po všetky dni, až do skončenia sveta.“

Keďže Ježiš sa za nás obetoval z lásky, nemohol nám zanechať nič inšie iba lásku. Eucharistiu ako sviatosť lásky. Umýva učeníkom nohy a tak sám im dáva príklad, aby robili podobne: „Milujte sa navzájom, ako som ja miloval vás“. Umýva nohy Judášovi, o ktorom vie, že ho zradí, Petrovi, ktorý ho tri razy zaprie, umýva nohy aj ostatným učeníkom, ktorí tak isto zo zbabelosti sa rozprchnu a neostanú pri ňom vo chvíľach zajatia a smrti. Možno len apoštol Ján by si zaslúžil byť s Ježišom, lebo on jediný ostane s Ježišovou Matkou pri kríži.

Ale čo by to bola za láska, keby bola ohraničená našou nedokonalosťou? Ježiš nám pred svojou smrťou dáva svoju lásku a pokrm na živienie tejto lásky, ktorá nie je obmedzená chovaním a správaním sa toho druhého. Tento Ježišov dar je pre všetkých, aj pre tých, ktorí nie sú ho hodní, ale môžu byť, záleží len od nás. Väčšinou neostávame chladní, ak nás umierajúci človek požiada o vykonanie svojej poslednej vôle, prečo

snímka: M. Magda

by sme mali ostať chladní k tomuto daru, ktorý nám dáva milosti od Boha, ktorý za nás zomrel?

Nemecký básnik Rilke býval istý čas v Paríži. Každý deň, cestou na univerzitu, prechádzal spolu so svojou francúzskou priateľkou veľmi rušnou ulicou. Na rohu tejto ulice sedávala žobráčka, nehybne ako nejaká socha. S vystretou rukou a s pohľadom upretým do zeme prosila okoloidúcich o almužnu. Rilke jej nikdy nič nedal, zatiaľ čo jeho spoločníčka jej občas podala nejakú mincu. Raz sa ho mladá Francúzka spýtala: „Prečo tej chudere nikdy nič nedáš?“ „Mali by sme niečo darovať jej srdcu a nie rukám“, odpovedal básnik. Na druhý deň prišiel Rilke s nádhernou sotva rozvitou ružou. Vložil ju žobráčke do ruky a chystal sa odísť. V tom sa stalo čosi nečakané. Žobráčka zdvihla zrak, pozrela sa na básnika, namáhavo vstala, chytla ho za ruku a pobozkala mu ju. Potom si pritisla ružu k hrudi a odišla. Celý týždeň ju nebolo vidieť. Na ôsmy deň sedela znova na svojom mieste, na rohu ulice, mlčanlivá a nehybná ako vždy. „Z čoho celý ten čas žila, keď si nič nevyžobrala?“, pýtala sa mladá Francúzka. „Z ruže“, odpovedal básnik.

Žobráčka žila z daru týždeň, my však z daru Krista môžeme žiť večne, ak budeme s vierou a s čistým srdcom prijímať Jeho Telo a jeho Krv. S touto vierou a vďakou pristúpme k Ježišovej obeti tu na oltári. Amen.

snímka: M. Magda

Velký piatok

Drahí bratia a sestry,

zatiaľ čo na Kvetnú nedeľu sa čítajú pašie podľa Matúša, Marka alebo Lukáša, podľa ročného cyklu, čiže synoptickí evanjelisti, na Velký piatok sa vždy čítajú pašie podľa sv. Jána. Prečo je to tak? V Jánovom evanjeliu je najviac zdôrazňované Ježišovo božstvo a jeho kráľovská dôstojnosť. A druhým dôvodom je hlboká teológia, ktorá je obsiahnutá v jeho evanjeliu.

Keď si pamätáte, na Vianoce sme až trikrát počuli Hymnus o slove. Práve od apoštola Jána: „Na počiatku bolo Slovo a to Slovo bolo u Boha...“ Sv. Ján cez všetku tú hrôzu, čo Ježiš musel vytrpieť, ukazuje Ježiša ako víťaza. Aj keď zvonku to vyzerá ako úplné stroskotanie, prehra a neúspech. Ján predstavuje Ježiša ako toho, ktorý ide, aby dokončil dielo. A ako ho dokonáva? Ján hovorí, že „potom, keď Ježiš vedel, že je všetko dokonané, povedal: „Žízniť“. Je to jedno zo siedmich slov z kríža.

V Jánovej teológii zvolanie „Žízniť“ znamená Ježišovu túžbu po spásu každého človeka. Je to túžba po našej láske. A po našej odpovedi na túto Jeho lásku, s ktorou nám daroval úplne všetko.

A aká prišla odpoveď? Ocot. „Stála tam nádoba plná octu. Nastokli teda na yzop špongiu naplnenú octom

a podali mu ju k ústam.“

Zatiaľ čo víno je symbolom lásky, života, radosti, ocot je vínom, ktoré sa skazilo, je symbolom, nenávisti, zloby, hriechu sveta.

Keď Ježiš okúsil ocot, povedal: „Je dokonané!“ Pije náš život, ktorý sa skazil. Ako hovorí páter Vojtěch Kotet: „Hasí svoj smäd po láske tým, že prijíma zlo každého z nás ako zlo svojho milovaného a tým nad ním víťazí.“ A v tej chvíli môže už skutočne povedať: „Je dokonané.“

Víťaz, ktorý prijal náš ocot a dal nám svoj život. Uvažujme nad tým...

snímka: M. Magda

Veľkonočná vigília

Známeho spisovateľa Marka Twaina požiadali raz jeho rodáci o finančnú pomoc, pretože potrebovali dokončiť ohradu na cintoríne. Dostali ale prekvapivú odpoveď: „Na takú hlúposť neprispem. Veď načo potrebuje cintorín plot? Tí, čo sú už tam, nikdy sa odtiaľ nedostanú. A tí, čo tam ešte nie sú, tí sa tam celkom iste netlačia.“

V jednom mal tento človek pravdu. Skutočne ťažko sa niekto bude tlačiť na cintorín. Je to miesto, odkiaľ sa ľudia len tak nevracajú. Mnohokrát tam nesieme svojich drahých, ale on nám nevracia späť nič. Nevie nám dať žiaden dar. Aj preto človek často nerád myslí na smrť a na hrob.

Túto svätú noc sme ale svedkami, že názor Marka Twaina nie je celkom pravdivý. Aj mŕtveho Ježiša jeho blízki pochovali. Ale keď prichádzajú k hrobu, aby mu preukázali poslednú službu, aby ho pomazali olejom, nachádzajú hrob prázdny a počujú slová anjela: „Ježiš vstal z mŕtvych, niet ho tu!“

V tejto chvíli stojíme pred skutočnosťou, ktorá nemá obdobu. Je to zlom v dejinách. Cintorín - hrob vrátil mŕtveho. Ježiš, ktorý bol odsúdený, ukrižovaný a pochovaný, vstal z mŕtvych a žije. Boh vzkriesil svojho Syna, ktorého predtým poslal na túto zem. Ježiš neprišiel len preto, aby premohol smrť, ale prichádza na pomoc nám ľuďom v našom boji proti smrti.

Smrť je to, čo dáva nezmyselnosť ľudskému životu. Tak sa hovorí: narodil si sa a od prvej sekundy svojho života sa približuješ k smrti. Narodíš sa a začneš sa všetkému učiť. Učíš sa čítať, písať, učíš sa získať ľudskú skúsenosť, múdrosť a keď sa to konečne naučíš, tak zomrieš. Tak aký je v tom zmysel? Bol by to nezmysel bez Krista.

Ibaže to, čo sa odohralo na Veľký piatok, sa vo Veľkej noci všetko mení. Tak veľa, tak veľmi sa to mení, že už to nie je narodiť sa a zomrieť, ale je to narodiť sa a už nikdy nezomrieť. Človek vykúpený smrťou Ježiša Krista je povolaný k vyššiemu cieľu, je povolaný k spásu a k večnému životu. Amen.

Zmŕtvychvstanie Pána

Drahí bratia a sestry,

slávenie tohtoročnej liturgie Veľkej noci je také zvláštne. Kostoly sú prázdne, vy sedíte doma pred televízorom alebo notebookom a pozeráte na obrady, na sv. omšu. Vrcholom všetkých týchto slávení je Vzkriesenie nášho Pána, má to byť aj deň najväčšej radosti.

Mnohým ľuďom v tomto čase nie je do spevu a to nielen u nás, ale po celom svete. Sv. Otec František vo svojej meditácii, ktorú pripravil pre svojich rímskych kňazov, takto ich povzbudzoval: „Kresťanská nádej skutočne neklame a nezlyháva. Nádej nie je presvedčenie, že bude lepšie, ale že všetko, čo sa deje, má zmysel vo svetle vzkriesenia.“ Sú to nádherné slová Sv. Otca.

Pozrime sa teraz bližšie na dnešné evanjelium. Mária Magdaléna, ktorá milovala Pána Ježiša, sa ponáhla k hrobu, z ktorého Pán slávne vstal a tiež jej nie je do spevu. Oproti ostatným evanjeliám Mária prichádza sama, akoby tým chcel Ján pripraviť jej osobné stretnutie s Kristom, ktoré jej prinesie svetlo. Nešla sa stretnúť so Zmŕtvychvstalým, veď ho videla zomierať. „Ráno prvého dňa, ešte za tmy...“, takto začína dnešné evanjelium. Môžeme povedať, že aj jej vnútro naplňa tma, je sklúčená. A nielen Mária Magdaléna, ale i Peter s Jánom, ktorých opisuje Sv. písmo, prežívajú duchovnú temnotu, ktorá však čoskoro bude prežiaraná novou skutočnosťou, ktorá vyústi v živú vieru.

I naše obavy môže prežiariť iba osobné stretnutie s Pánom. Sv. Otec František ďalej takto povzbudzuje: „Aby sme mali kresťanskú nádej, je treba žiť život výdatnej modlitby. V nej sa naučíme rozlišovať medzi očakávaniami a nádejami.“

V nasledujúcich dňoch veľkonočného obdobia budeme počúvať, ako sa Pán Ježiš zjavuje nie všetkým, ale len tým, ktorým sám chcel. Jednoducho tým najbližším, ktorí s ním boli aj pred zmŕtvychvstaním, ktorí túžili po jeho stretnutí.

Jeden kňaz raz na hodine náboženstva dal nakresliť prvákovi symboly Veľkej noci. A deti sa pustili do kreslenia. Nakreslili zajacov, kuriatka, vajička. Jeden chlapec však nenakreslil nič a kňazovi doniesol prázdny papier. Kňaz bol prekvapený a spýtal sa ho, prečo nič nenakreslil. Chlapec odpovedal: „Pretože hrob bol prázdny.“ Možno sa mu nechcelo kresliť prázdny hrob s plachtami vo vnútri, každopádne to chlapec vystihol.

Vyprosujem Vám pozhnané a pokojné prežitie tohto milostivého času. Nech naša nádej rastie spolu s vierou pri častom, osobnom stretnutí s Kristom, v tomto čase cez modlitbu a vnútornú túžbu po Ňom a neskôr aj plnom zjednotení sa v Eucharistii. Amen.

snímka: M. Magda

Nedeľa Božieho milosrdenstva

Po moste v Paríži kráča človek a chce spáchať samovraždu. Hovorí si: „Ak stretnem človeka, ktorý mi dá nádej, nezabijem sa. Ak mi ju nedá, skočím.“ Čo urobí, ak sa stretne s tebou?

Tento krátky príbeh od amerického arcibiskupa Fultona Sheena sa končí otázkou, ktorá je adresovaná každému z nás: Dokážeme mu dať nádej? Aby sme ju dávali, potrebujeme ju získať. Ale odkiaľ ju získať? Je ňou evanjelium. Presnejšie Ježiš je tou nádejou, on je tým mužom. On nám priniesol nádej. Zvestoval nám posolstvo o odpustení, o Božom milosrdenstve.

Slávime nedeľu Božieho milosrdenstva, ktorú ustanovil v roku 2 000 Svätý Otec Ján Pavol II. Pápež, počas svätorečenia sestry Faustíny Kowalskej na námestí sv. Petra, vtedy povedal tieto slová: „Prajem si, aby sa oddnes druhá veľkonočná nedeľa nazývala v celej Cirkvi nedeľou Božieho milosrdenstva.“ Sv. Otcovi Jánovi Pavlovi bolo Božie milosrdenstvo vždy veľmi blízke.

Základné posolstvo tejto nedele spočíva v tom, že všetky dobrodenia Božieho milosrdenstva dostávame vďaka Ukrižovanému a Zmŕtvychvstalému. Výber tejto nedele za sviatok Božieho milosrdenstva má svoj hlboký teologický význam. Poukazuje na spätosť medzi veľkonočným tajomstvom vykúpenia a tajomstvom Božieho milosrdenstva.

Tento sviatok zaujíma najdôležitejšie miesto medzi všetkými formami pobožnosti, zjavenými sestry Faustíny. Vieme, že medzi ďalšie formy pobožnosti patrí aj úcta pred obrazom Božieho milosrdenstva, korunka Božieho milosrdenstva, modlitba v hodine Božieho milosrdenstva a tiež byť misionárom milosrdenstva, čiže byť milosrdným.

Sestra Faustína si do svojho Denníčka zapísala a tieto Ježišove slová: „Duše hynú napriek môjmu trpkému umučeniu. Dávam im poslednú nádej na záchranu - sviatok môjho milosrdenstva.“ Práve s týmto sviatkom sa spája najviac prísľúbení, ktoré dal Ježiš cez sestru Faustínu.

Vráťme sa však k dnešnému evanjeliu. Počuli sme o tom, ako prišiel Ježiš k apoštolom do večeradla, kde bol aj Tomáš. Dal im moc odpúšťať hriechy a Tomášovi ukázal rany po klincoch a ranu v boku.

Pre Krista nie sú zatvorené dvere prekážkou. Dôvod zatvorenia sa učeníkov vo večeradle je strach. Jánovo evanjelium nám nenechalo žiadne miestne súradnice, kde to večeradlo presne je. Ale pre duchovné po-

snímka: M. Magda

rozumenie textu je to prednosť. Ježiša nepritahuje ani Jeruzalem, ani Rím, ani gotické katedrály, priťahujú ho ľudia. „Prišiel tam, kde boli učeníci.“

Hlavné Kristove dary prijímame pri slávení liturgie. Je to slovo evanjelia, zhromaždenie, ktoré je jeho mystickým telom, ďalej osoba biskupa či kňaza, viditeľne predstavujúceho Krista - hlavu Cirkvi a napokon, Eucharistia - Kristovo Telo a Krv. Pán Ježiš spojil všetky tieto dary s hmotným svetom. Povieť si: nebolo by praktickejšie, aby bol prístupný čisto duchovne? Veď v tomto čase aj tak máme problém dostať sa k sviatostiam.

Všimnime si „neveriaceho“ Tomáša, on sa chce dotknúť živého Krista: „Ak nevidím na jeho rukách stopy po klincoch a nevložím svoj prst do rán po klincoch..., neverím.“ Tomáš miluje na Ježišovi všetko. Neoddáva sa spiritualite, ktorá je oddelená od Ježišovho tela. Pochopil, že podstatnou súčasťou evanjelia je Ježišovo Telo.

Ježiš mi svojou telesnou prítomnosťou, pred oslávením a po ňom, dáva jasne najavo, že je tu úplne iba pre mňa. V tele vydanom na kríž nás miloval a miluje do krajnosti (por. Jan 13, 1). Bez jeho tela by sme nepoznali Božiu lásku k nám tak zrozumiteľným spôsobom.

Preto Tomáš sa vydáva na zdĺhavú a ťažkú cestu. Jeho viera oddalovaním zreje. Dozrieva v túžbe po Kristovi. Možno aj tento čas má cieľ dozrieť v túžbe po stretnutí sa so skutočným Pánom. Aby priniesol ovocie v novom hlbokom vyznaní: „Pán môj a Boh môj!“ A v dnešný sviatok aj: „Ježišu, dôverujem ti! Amen.“

KATECHÉZA 3. veľkonočná nedeľa cez rok A pripravil: Podbrezovský

Obnoví sa im viera a ponáhľajú sa naspäť

I dnešná nedeľa uvádza svedectvá o Kristovom zmŕtvychvstaní. Je treba, aby naša viera stála na pevných základoch, ktoré práve dáva istota Kristovho nového života. A tak, ako sa rozhoreli srdcia učeníkov, keď im Ježiš sám vykladal, čo bolo v Písme napísané o Mesiášovi, oľutujeme, že ešte stále máme tak slabú našu vieru, že ňou neviem svedčiť a oziariť svet okolo nás.

Milí veriaci,
dnešné evanjelium hovorí o dvoch učeníkoch, ktorí mali veľké problémy s vierou. Predstavme si ich, ako odchádzajú z Jeruzalema sklamaní, smutní, zlomení,

s pošramotenou vierou v Ježiša. Veď tri roky videli v Pánu Ježišovi Mesiáša, čomu nasvedčovali všetky jeho reči a skutky. A zrazu taká katastrofa. Ježiš je popravený ako zločinec. Ich nádeje a sny sa rozplynuli a pokladali za potrebné chyťro odtiaľ ujsť, aby zahnali myšlienky a spomienky na neho. Ale ako ich zahnať, keď sa neúprosne tlačia do mysle, sužujú, znepokojujú, trýznia a rozrývajú dušu?!

Pán Ježiš sa k týmto dvom učeníkom pridal ako neznámy pocestný a rozprával im o Mesiášovi, rozprával im o Ježišovi. Vykladá im Božie veci. Ich srdce začína horieť, napokon sa im otvárajú oči, spoznávajú Ho. Obnoví sa im viera a ponáhľajú sa naspäť obnovení vo viere - do Jeruzalema.

A takto je to aj s našou vierou a s vierou okolo nás v dnešnej

dobe. Príklad: v novom dome na poschodí bývajú mladí manželia. On je zamestnaný ako údržbár, ona ako predavačka, teda nijaké permanentné postavenie. A predsa nechodia do kostola, nemodlia sa a deti nevychováajú nábožensky. Nedovolia to ani starým rodičom, ktorí bývajú na prízemí, aby viedli deti k Pánu Ježišovi. A hoci starí rodičia sa zamestnávajú iba preto, aby mohli každý mesiac dvoma stovkami prispieť na sporenie mladým, títo nezídu k nim do izby a nedovolia ani deťom, aby vkročili ku starkým, pretože neznášajú ich modlitebné knižky, ich sväté obrázky, ich modlitbu, ich nábožnosť.

Ako je to, že títo mladí ľudia nestoja o Pána Ježiša? Povieť si, že to takto je v dnešnej modernej dobe? V Korytnických kúpeľoch na jednej izbe býva šesť mužov. Sú

to železničiar, robotník. Jeden medzi nimi je Čech a ten býva zamyslený, zahĺbený. Zbadali na ňom, že večer pred spaním ide prvý na izbu. A keď tam vkročí druhý, vždy ho nájde modliť sa. Pozreli mu do kufra a našli tam Sv. písmo, duchovné čítanie, modlitebné knižky. Vraviasi: „To bude zaiste kňaz. Musíme si dať pred ním pozor na reči, aby sme nerozprávali v jeho prítomnosti niečo opzlité alebo bohorúhavé.“ A nie je to kňaz. Je to IT inžinier, odborník, ktorý chodí do zahraničia na rozličné vedecké konferencie. Je to teda človek dnešnej doby. A modlí sa a verí v Ježiša Krista. Každú sobotu chodí na bohoslužbu do Banskej Bystrice, aj keď do chrámu adventistov.

Raz s ním cestovala jedna katolíčka, tiež spolupacientka a prosila ho, či by sa nemohla ísť pozrieť na ich pobožnosť. A on jej hovorí: „Mohli by ste, ale nesmeli by ste mať na sebe zlato, lebo ženy a dievčatá, ktoré tam medzi nás prídu, nesmú mať zlato, ani prstene, ani náušnice, ani retiazky. A po druhé: Tam si každý povie Ty brat, Ty sestra. A po tretie: tam to veľmi dlho trvá, čo sa modlíme a počúvame Božie slovo, rozjímame a spievame.“ Ale pretože naša katolíčka mala záujem, nakoniec ju tam vzal.

V chráme, ktorý bol zvnútra obložený červeným smrekom, vidí stôl, veľký kríž a elektronický organ. A vidí, že chrám je naplnený ľuďmi a nielen starými, ale sú tam mladí ľudia, mladé manželské páry, mladíci a devy a ešte okrem toho, ved-

ľa je jedna miestnosť, kde sú zhromaždené ich deti, ktoré tam majú osobitnú zvláštnu pobožnosť. Pobožnosť začína o deviatej a končí o dvanástej, celé tri hodiny. Potom sa rozíde k obedu do Banskej Bystrice a pretože sú to bratia a sestry, pozývajú sa navzájom na obed, zvlášť tých, ktorí nemajú kam ísť na obed. Popoludní idú na poobedňajšiu pobožnosť, ktorá trvá do druhej do piatej, teda druhé tri hodiny. Spolu teda šesť hodín(!) venujú títo ľudia dnešného sveta Pánu Ježišovi. Vlastne venujú mu celú sobotu. A teraz si to porovnajte - tých mladých ľudí z toho prvého poschodia, ktorí nestoja o Pána Ježiša a týchto mladých ľudí a medzi nimi aj inžiniera, ktorí nemôžu žiť bez Pána Ježiša. Ako je to? Nevysvetlilo nám to dnešné evanjelium?

Je to asi takto. Kto spozná Pána Ježiša, ten nemôže žiť bez neho. Všetko záleží na tom, či človek pozná alebo nepozná Ježiša. Je to tak, ako keď niekto spozná chuť cigarety, nemôže byť bez nej, ale kto nepozná jej príjemnosť, ten žije bez nej. Alebo kto pozná účinok drog, nemôže žiť bez nich, ale kto nevie, čo sú to drogy, nestojí o ne. Alebo kto spozná chuť korytnačej polievky, ten potom v prvotriednych hotelových reštauráciách stále vyhľadáva takúto polievku. Kto ju neochutnal, ten žije aj bez takejto polievky.

Tak je aj u nás, medzi nami. Kto pozná, verí v Pána Ježiša, ten sa nehanbí pred ním ani na ulici klaknúť. Blahoslavená Angela z Foligno povedala: „Kto hlboko pozná, ten vrúcne miluje. Kto málo, cha-

bo, matne pozná Pána Ježiša, ten si ho nevie oceniť a keď má voliť medzi vyšším platom a vierou, dá prednosť vyššiemu platu pred Ježišom.“ Nuž, kto hlboko pozná Pána Ježiša, ten si ho vie tak oceniť, že radšej stratí tých 100 eur mesačne a prijme podradnejšie miesto a nezanechá a neopustí Pána Ježiša. Čo z toho nasleduje? Že múdry človek má sa snažiť stále hlbšie poznávať Ježiša. Ako sa to dá dosiahnuť? Trojako:

Po prvé: pravidelne účasťou na nedeľnej sv. omši. Tu sa rozpráva o Pánu Ježišovi stále, na pokračovanie. Niektorí ľudia, ktorí pravidelne chodia aspoň každú nedeľu do kostola, takto hovoria: „Mne až horí srdce pri sv. omši a pri kázni.“ A majú pravdu.

Po druhé: čítaním Sv. písma doma. Medzi najčítanejšie knihy sveta vyhodnotili a zaradili romány Dr. Cronina, konvertitu, ktoré vyšli vo vyše desiatich miliónoch výtlačkov. V Japonsku len za jeden rok predali vyše desať miliónov exemplárov Sv. písma. Len v Japonsku. Sv. písmo je naozaj najčítanejšou knihou na svete. A vy ste podnikli niečo, aby ste túto knihu mali doma? Aspoň evanjeliá a Skutky apoštolov?

Celých prvých štyristo rokov si kresťania opisovali Sv. písmo, lebo nebola ešte kníhtlačiareň. A vtedy bol papier veľmi drahý. Dnes stojí papier pár centov. Či nás nepredbiehajú rozliční sektári v čítaní Sv. písma? Voľakedy, keď bolo málo televízorov, ľudia sa schádzali do jednej rodiny na televíziu ale-

bo k rádiu. Keď je u nás málo Sv. písma, ľudia sa schádzajú, ale sektári, na čítanie Sv. písma v rodinách. A k čítaniu Sv. písma prináleží aj rozjímanie a modlitba. Čítaním, rozjímaním a modlitbou rastie v nás poznanie Pána Ježiša.

Po tretie: Najlepšie poznávame Pána Ježiša pri sv. prijímaní. Kto každú nedeľu vrúčne a nábožne prijíma Pána Ježiša, v tom rastie ustavičné poznanie Pána Ježiša až do takej miery, že Pán Ježiš zostáva v ňom a on zostáva v Ježišovi. A aj keď zomrie, toto zostávanie Ježiša v nás a naše v Ježišovi sa nepreruší, ale sa iba preniesie do druhého sveta. Tam pokračuje a tam žijeme večne v Ježišovi.

Keď takto hľadáme na vieru v Ježiša, môžeme ešte chápať túto vieru ako bremeno, ako zaostalosť, ako zaťaženosť, ako tmárstvo? Necítite, že viera v Pána Ježiša je šťastím a požehnaním pre ľudský život?

A tak vás prosím, bratia a sestry, snažme sa stále hlbšie poznávať Pána Ježiša. A modlime sa za našich spolubratov a spolusestry, ktorí sú pomýlení vo viere týmito udalosťami, aby s našou pomocou a s Božou priazňou sa im otvorili oči a spoznali Pána Ježiša. Aby uverili v Neho, lebo náš život je krásny a šťastný iba vtedy, keď kráča s nami Vzkriesený, Živý, Žijúci Ježiš Kristus. Amen.

snímka: M. Magda

Nedeľná reminiscencia...

*Videl som národ
plný neistoty a strachu,
národ čakajúci spásu.*

*Videl som národ
neistý vo svojich istotách...
Stáli v oknách, pri plotoch...
...Čakali nádej...*

*Videl som národ
a plakal som s ním
nad svojou biedou.*

*Ale Ten, „ktorého som niesol“,
ktorý je JA!, hovorí:
„Videl som národ,
ovečky zblúdilé,*

*národ, ktorý ostal v tme
a je mi ho ľúto,
lebo ich milujem...“*

*Videl som, vidím a počujem
kľáčiacich šeptať perami:
„Pane, zachráň nás!
Pane, i ja Ťa milujem!“*

*Videl som národ,
ktorý neprestal veriť,
len trocha zblúdil.*

*Videl som ľudí
plných dôvery a nádeje,
zopnuté ruky v modlitbe,
zapálené sviece
i bedrá prepásané dôverou...
D.o. Pavol Ondřík, Likavka*

KATECHÉZA

4. veľkonočná nedela cez rok A
pripravil: Podbrezovský

Dobry pastier ide pred ovcami

Dnes si máme uvedomiť veľký dar kresťanstva. Nielen niektorí ľudia, napr. kňazi, ale my všetci pokrstení sme Bohom povolani nasledovať Pána Ježiša - Dobrého pastiera. Podľa jeho vzoru máme byť všetci dobrými pastiermi tým, ktorí žijú okolo nás. Postavme sa v duchu pred Pána Ježiša ako pred svoj živý vzor.

Milí veriaci,

mnoho vecí objasňoval Pán Ježiš v podobenstvách. Dnes rozpráva podobenstvo o sebe samom. Je ako dobrý pastier, ktorý svoje ovce pozná, volá ich po mene a ide pred nimi. Oni ho poznajú a idú za ním. Zlý pastier, ten ide za ovcami a ženie ich pred sebou hrozbami a bičom.

Túto pastiersku Ježišovu činnosť stotožňujeme s pravidla so službou kňazov a biskupov. Ja, kňaz, mám za úlohu byť vám dobrým pastierom, mám ísť pred vami, to znamená byť kúsok ďalej, vpredu, samozrejme, smerom ku Kristovi. Áno, my kňazi, máme za úlohu viesť vás živým príkladom života a celého konania. Je dobré si to občas pripomenúť, že kňaz má ísť vpre-

du. Niekedy totiž ľudia hovoria, že dobrý kňaz má ísť s ľuďmi, má ísť vedľa nich ako v ich práci, tak i pri ich odpočinku a zábave...

Pán Ježiš hovorí ináč: Dobry pastier ide pred ovcami. A ovce mu veria a idú za ním. Aj keď jeho láska vezme na seba niekedy formu lásky neláskavej, keď žiada každý piatok jeden dobrý skutok od každého katolíka, keď žiada od nás katechizmus, chodenie na sv. omšu, nahlas sa modliť v kostole. A idú za ním, pretože poznali, že ich vedie k životu pokojnejšiemu, radostnejšiemu, šťastnejšiemu, k životu v hojnosti.

Kňaz teda musí byť svätý, horlivý, nebojácný, spoľahlivý, aby mohol kráčať na čele stáda. Svet je

snímka: Martin Magda

šťastný, že má kňazov. Aká krásna je zem, keď ju cez kňazov zalievajú lúče Kristovej lásky a Kristovho pokoja. Ako radostne je žiť, keď kňazi „sťahujú“ nebo na zem a zem „dvíhajú“ do neba, keď deti zeme sa skrze kňazov stávajú deťmi neba a majú účasť na Božom živote.

Všetci smieme a máme nasledovať Krista. To je to, čomu sa hovorí byť kresťanom. Žiť, zmyšľať a konať tak, ako by na tomto mieste zmyšľal a konal sám Kristus. Toto povolanie k nasledovaniu Krista je niečo len a len kresťanské, inde to nikde nenájdete. Nikoho nenapadne, že by mal nasledovať osobný život napr. Mohameda, Napoleona, Kolumba alebo iných veľikánov dejín. Zaoberáme sa ich dielom, ale nie ich osobou, nie súkromným životom alebo vzorom, ktorý by sme mali vo svojom živote nasledovať.

Pán Ježiš je stelesnením svojho učenia. Čo učil, to tiež robil. Ježiš

nežiada po svojich vyznavačoch, aby uctievali jeho mŕtvolu v nejakej hrobke, ale žiada, aby sme nasledovali jeho konanie, žili v duchu jeho života.

Nasledovať Krista, to nie je bezmyšlienkovité kopírovanie, napodobňovanie jeho života, to znamená uskutočňovať jeho zásady, životný štýl v našom vlastnom živote. A tak sa stať živým vzorom k nasledovaniu mladším generáciám a vôbec ľuďom okolo nás. Záleží teda na tom, nakoľko sme kresťanmi, nakoľko sa denne snažíme usporiadať si svoj život podľa zásad Ježiša Krista, v jeho duchu, nakoľko svojou osobou zobrazujeme Krista svojmu okoliu. Teda kresťanstvo nie je nejakou vedeckou teóriou, ani zložitým systémom, ale je to konkrétne, živé nasledovanie živého príkladu Ježiša Krista.

A kam nás chce viesť toto nasledovanie Krista? Snáď k robeniu

nejakých zvláštností, aby sme sa obliekali ináč ako ostatní, aby sme nosili alebo nenosili bradu a fúzy, aby sme bývali v inej krajine? Nič také. Kresťan sa nelíši od ostatných ničím iným, iba tým, že je láskavý. Žije rovnako ako ostatní, až na to, že nikomu neublíži, neodkopie brázdou či dve susedovi na poli, ale kde môže, tam pomôže. Že sa radšej usmeje ako zamračí, že má viac dôvery ako strachu, že je pokojnejší a radostnejší ako tí okolo neho. Keď takýto nie je, keď to takto nerobí, tak to asi poriadny kresťan nie je, len to svetu i sebe predstiera, hrá. Povedali sme si to zrozumiteľne, čo je to nasledovanie Krista, čo je to byť dobrým pastierom. Nebolo to nadarmo, keď si spomeniete, keď na vás príde pokušenie k hnevu.

Preto ešte raz: Kresťan sa nelíši od ostatných ľudí ničím iným, jedine tým, že je láskavým.

Amen.

snímka: Martin Magda

KATECHÉZA

6. veľkonočná nedeľa cez rok A
prípravil: Podbrezovský

„Kto mňa vidí, vidí Otca“

Ako sa časovo vzdáľujeme od Veľkej noci, tým viac sa zdôrazňuje Kristov odchod a zoslanie Ducha Svätého. Je to Duch pravdy, ktorý prebýva v každom, kto sa od Neho neodlúči hriechom. Práve k tomu, aby sme v milosti Božej zotrvali a v nej sa upevnili, nás vedie veľkonočná doba. Prosme za odpustenie všetkého, čo sme v tejto dobe zanedbali.

Milí veriaci, predstavme si, ako by to vyzeralo vo firme, kde by šéf - riaditeľ odišiel a nedal o sebe nič vedieť. Dal by síce pokyny, ako má ísť všetko ďalej, ale nikto v celej firme by nebol informovaný, kedy sa vráti. Poviete si, že je to nemožné, ale niečo také naozaj existuje. A nie je to firma malá, má okolo 800 miliónov členov a menuje sa Cirkev katolícka. Tým šéfom, Pánom, ustanovil Boh Ježiša Krista, ba viac, svojím zástupcom a zosobením, takže tento Ježiš mohol povedať apoštolovi Filipovi: „Kto mňa vidí, vidí Otca.“

Ale rozprávanie o tomto Ježišovi končí správou evanjelia, že z ľudského sveta odišiel, že vy-

stúpil na nebesia. Chce sa tým snád povedať, že Boh už nie je v našom svete prítomný? Takýto pocit skutočne človeka pokúša. A nikdy snád v dejinách mysliačeho ľudstva nebol pocit neprítomného, vzdialeného a nejestvujúceho Boha taký silný, ako tomu bolo a dodnes doznieva v našom storočí.

Keď čítame Bibliu, ako Mojžiš prežíval Božiu prítomnosť v horiacom kríku, nedokážeme si to už dnes ani živo prestať. Keď čítame, ako svätý František z Assisi, sv. Katarína Sienská žili v stálej, takmer hmatateľnej prítomnosti Božej, je to pre nás dnes nič nepochopiteľné. Keby niekto dnes, tak ako ľudia v stredoveku, napr.

snímka: Martin Magda

Luther prežíval úzkosť zo vševediacého Božieho súdu, povedalo by sa o ňom, že je nervovo chorý a poslali by ho na vyšetrenie k psychiatrovi. Kde ľudia pred nami videli ruku Božiu v prírode, v dejinách, vidíme my dnes pôsobenie prírodných síl, sociologické zákony, alebo slepú náhodu. Že Boh je, verili ľudia pred nami ako celok, bolo to všeobecné presvedčenie bez výnimky.

V dnešnej spoločnosti veria len jednotlivci, viera nie je všeobecne záväzná, ale, žiaľ, takto to dnes aj vyzerá, že pomaly už si nie je nikto životom istý. Ba i pod slovom Boh si dnes každý predstavuje niečo iné. Veru, nie je všetko kresťanskou zbožnosťou, čo sa oháňa Bohom a nie je všetko bezbožnosťou, čo Boha popiera.

Stalo sa mi nie raz pri rozhovorech s ľuďmi, ktorí sa považovali za neveriacich, keď mi povedali, akú vieru to odmietajú, že som mohol s nimi spokojne súhlasiť a povedať im, že v takého Boha ja tiež neverím. Ujasnenie, čo kresťanstvo rozumie vierou v Boha sa nezaobíde bez Ježiša z Nazareta: My, kresťania veríme v toho Boha, ktorý sa v Ježišovi zjavil človekovi. Veríme v Boha Otca, ako nám ho Ježiš predstavuje. Ale ani v Ježišovi sa nám Boh nevnučuje, nepodkladá, i tam nie je ľahké ho pochopiť: veď ten, ktorý má všetku moc na nebi i na zemi, sa nám predstavuje v bezmocnom človekovi. Ten Boh, ktorý sám je domovom všetkým ľuďom, sa zjavuje v človekovi, ktorý nemá, kam by hlavu zložil. Boh, ktorý je darcom radosti, prejavuje sa v mužovi bolesti, Trpiteľovi. Boh sa človekovi nenanucuje naprostou evidentnosťou – Boh je tu!

Je tu pre človeka ako čistá voda v hĺbinách zeme, ku ktorej

snímka: Martin Magda

si smieš, nie musíš si prekopať studňu, môžeš aj smädnom zahnúť. Boh je tu pre človeka ako rýdžikov v žilách skál, ktorý si smieš vydolovať. Boh je tu ako sladké jadro orecha, ku ktorému sa môžeš prelúskat cez tvrdú škrupinu. Boh je tu ako ten, ktorého smieš hľadať a nájsť a urobiť tak najväčší objav svojho života, keď z hĺbín osobného presvedčenia povieš: Verím v jedného Boha!!!

Nezabudnime na to, že každé poctivé ľudské hľadanie dobra, pravdy a krásy je vlastne vždy hľadaním Boha, či to ten hľadajúci vie, alebo nevie. Všetci poctiví ľudia sveta sú hľadačmi Boha. My, kresťania, hľadáme vedome. Sme na tom lepšie práve o to, že vieme, alebo aspoň tušíme, čo hľadáme, koho hľadáme. A pretože to my, kresťania, máme predsa len ľahšie, máme mať trpezlivosť s tými, ktorí ešte nevidia, ešte neveria. Niekedy to vyzerá, že tí tzv.

neveriaci, sú na tom tak, ako ľudia, čo „pre stromy nevidia les“. Hľadali les, ukazovali im ho, priviedli ich na okraj lesa, ale oni videli len tu strom, tam strom, stromy. To áno, na tie môžu rukami siahnuť, ale les, kde si mám siahnuť na les? Verím len na skutočnosti hmatateľné, nemôžem uznať, že je vôbec nejaký les. Takto nám často znie argumentácia neveriacich. A tak žijeme. Žijeme pomiešaní dohromady. Jedni, ktorí hovoria: „Boha niet, žiadneho Boha nevidíme.“ A my, ktorí im odpovedáme: „Keby Boh nebol, nebol by si tu ani ty, ani ja.“

Toto je cesta ľudského života: hľadať Boha a z hĺbín radosti nad týmto nálezom pomáhať trpezlivo tým, ktorí Ho doposiaľ nenašli, ale Ho poctivo hľadajú. Vyjadrime našu radosť, že naše životné hľadanie má zmysel, že v Boha veríme spoločným: Verím v Boha, Otca všemohúceho... Amen.

KATECHÉZA

Na slávnosť Nanebovstúpenia Pána
pripravil: Podbrezovsky

Mať ho hmatateľne medzi sebou ako telesnú bytosť

Nanebovstúpenie Pána je oslavou Ježiša Krista ako človeka. Tiež ako človek sa stal Pánom celého sveta. Toto znamenajú slová: „...sedí po pravici Boha Otca všemohúceho,...“ Tento deň je tiež príslubom pre nás, že i my vojdeme do slávy Syna Božieho. K tomu je treba, aby myšlienky a skutky celej našej ľudskej prirodzenosti, duše i tela boli čisté a dôstojné Boha. Skúmajme sa preto, či je tomu naozaj tak.

Milí veriaci,

táto slávnosť nám prináša skvelé posolstvo. Kto ho prijme, tomu sa život opäť znateľne rozžiari a jeho životná cesta napriami. Vidíme Pána, ktorý je na konci svojej pozemskej cesty, splnil bez zvyšku svoje poslanie a vracia sa k Otcovi.

Sledujeme učeníkov a ľudsky chápeme ich pocity. Sami vieme, čo cíti človek, keď napr. vypravádza niekoho drahého na nádražie železničnej stanice a potom sleduje, ako mu tento mizne z očí. Pán Ježiš pripravoval apoštolov na tento okamih zdanlivého rozlúčenia sa. Uistoval ich a rovnako tak uisťuje i nás, že je dobre, aby odišiel, že nič nekončí, ale len teraz začína. Majú čakať Utešiteľa Ducha Svätého, ktorý ich vovedie do všetkej pravdy. Budú

vybavení nezničiteľnou silou, ktorú do konca čias žiadna moc nepremôže.

Snažme sa i my pochopiť, že až do svojho nanebovstúpenia žil Ježiš medzi ľuďmi. Po svojom návrate k Otcovi a zoslaní Ducha Svätého začal žiť priamo v nich. Chápeme ten rozdiel? Čo je viac? Mať ho hmatateľne medzi sebou ako telesnú bytosť, ohraničenú fyzickými možnosťami alebo ho mať priamo v sebe, v srdci, v myslení, v konaní, v celom živote? Lahko pochopíme, že práve toto je viac. A preto nebudeme považovať Ježišovo nanebovstúpenie za nejaké lúčenie sa, za vzdalovanie Krista od Zeme, ale naopak, za jeho veľké priblíženie sa, kedy jeho život z jedného jediného ľudského tela prechádza do tela Cirkvi, do nás všetkých. Jeden teológ to pekne vystihol: „Až do tej chvíle, kedy odišiel k Otcovi, bol Ježiš vždy tam, kde práve stál alebo sedel alebo kráčal. Teraz je už všade, máme ho všade so sebou.“

Príklady zo súčasného sveta: Prezident istej veľmoci má niekoľko hodín týždenne vyhradené k tomu, že sedí pri svojom telefóne a ktokoľvek z občanov mu môže zavolať. Je pripravený krátku chvíľku si s kýmkoľvek pohovoriť o všetkom možnom. Lenže z tých, ktorí sa o rozhovor telefonicky pokúšajú - a sú ich tisíce - väčšina po vytočení čísla počuje obsadzovací tón. K prezidentovi sa dovolá len niekoľko „šťastlivcov“.

Kreštan je s Kristom spojený neustále. Stačí ho srdcom oslovit a On počuje, má neobmedzený čas pre

každého, nemá nikdy obsadené.

Svätý pápež Ján Pavol II. pri návštevách národov býval neustále obklopený státisícovými zástupmi. Mnoho ľuďom muselo stačiť, že videlo len bielu postavičku na vzdialenosť jedného kilometra. Len s nepatrným zlomkom týchto davov mohol chvíľu pohovoriť, podať im ruku, vypočuť ich - len toľko, koľko bolo v jeho ľudských silách.

Taktiež Pán Ježiš bol často na tejto zemi obklopený zástupmi ľudí, že sa ani jeho Matka k nemu nemohla pretlačiť. Teraz, po svojom odchode k Otcovi, je nám všetkým ďaleko bližší a dostupnejší.

Archimedes pred mnohými stáročiami prehlásil: „Dajte mi pevný bod mimo zeme a ja pohnem Zemou.“ Musel by to byť pevný bod, na ktorý by bolo možné zavesiť váhu celej zemegule a On by ju uniesol. My poznáme Nieкого, kto patrí tejto Zemi a súčasne je i mimo nej, je jedným z nás, ale zároveň neskonale iný, nezávislý, dokonale silný. Je to On, ktorý unesie ťarchu celej tejto planéty, všetkých ľudských osudov a všetkých ľudských hriechov. „Keď budem vyvýšený od Zeme, všetkých pritiahnem k sebe.“ Len On môže pohnúť Zemou a dostať ju späť do správnej polohy, z ktorej sa hriechom vychýlila.

Si to ty, náš Pane Ježišu. Cítim, že môj život nepadá do samoty, do prázdnoty, ale je pevne držaný Tebou, nesený a ťahaný tým smerom, kde si Ty, po pravici Otca a kde Tvoje srdce plné lásky túži mať pri sebe každého z nás. Amen.

Rozhovor

Otec biskup Ján Kuboš

snímka: Martin Magda

V roku 2016 kazateľ na odpuste Narodenia Panny Márie v Doline. Pri tejto príležitosti som ho oslovil a poprosil o rozhovor do nášho Spektra. Priznám sa, že ten rozhovor sa mi robil veľmi ľahko, jeho odpovede ma samé navádzali na ďalšie otázky. Posledná otázka bola:

Aj za tú krátku chvíľu, ktorú ste u nás strávili, viem, že sa nemôže poznať skladba tunajších veriacich. Ale aj napriek tomu môžete našich čitateľov povzbudiť v duchovnom napredovaní, okrem tých krásnych slov, ktoré ste už povedali v homílii?

Veľmi dobre sa kazateľovi káže, keď tie myšlienky, ku ktorým sa dostal cez modlitbu, oslovia v prvom rade jeho. A toto vnímam ako potrebné pre dnešnú dobu. Týka sa to aj nás, vysvätených služobníkov, ale aj veriacich laikov, alebo zasvätených osôb v reholnom spôsobe života. Každý máme možnosť prispieť tým svojím podielom k tomu, aby sa zveladoval pokoj a radosť. Františkáni za čias svätého Františka, to bolo niečo úžasné. A predsa mal svätý František heslo: "Pax et bonum." - "Pokoj a dobro." Obmenil by som to znova na dnešnú situáciu - Pokoj a pokora. Preto ma to aj samého oslovilo - aby bolo toho pokoja viac, tejto pokory, sú potrebné nám všetkým. Počnúc od jednoduchých ľudí až po najvyšších, a to aj v politickom, aj vo verejnom, aj v cirkevnom živote.

Ani som netušil, že o pár rokov sa zo vzácneho kňaza stane otec biskup. Takže vám teraz ponúkame už rozhovor s pomocným otcom biskupom Spišskej diecézy Jánom Kubošom.

Keď sa v roku 2015 na vlastnú žiadosť emeritný pomocný biskup Spišskej diecézy Andrej Imrich zriekol úradu, stolička pomocného biskupa zostala až donedávna prázdna. Po piatich rokoch na ňu 25. marca zasadol Ján Kuboš (54), zatiaľ ako menovaný biskup (episcopus nominatus).

Z kežmarského farára a dekana Vás pápež František menoval za pomocného biskupa. Aké sú Vaše dojmy?

Pocitujem bázeň pred Pánom Bohom a vedomie zodpovednosti za túto službu. Na druhej strane však podstata služby zostáva rovnaká, pretože cieľ, ktorý mám, je dosiahnuť nebo. A prostriedok tej služby je služba Bohu i blížnemu, čo sa vlastne nemení, lebo takto to bolo aj doposiaľ. To, čo sa mení, je obsah mojej služby, nakoľko to bude pre mňa nová situácia, takže si uvedomujem, že to nebude jednoduché a mám pred ňou rešpekt a bázeň.

Prečo ste sa rozhodli pre štúdium teológie? Prečo ste sa stali kňazom?

Myslím, že deväť z desiatich opýtaných kňazov by na túto otázku odpovedalo podobne: to je tajomstvo Božieho povolania. Samozrejme, že Pán Boh môže pozvať do kňazskej služby cez vnútorný hlas svedomia, alebo cez blízke osoby (rodičia, kňaz, reholnica...), alebo cez udalosti v živote mladého muža, alebo kombináciou týchto a ešte iných okolností, kam sa radím i ja. V konečnom dôsledku i tak to zostáva akýmsi tajomstvom viery aj u samého kandidáta pre kňazstvo.

Spišská diecéza čakala na pomocného biskupa 5 rokov. Máte už nejaké vízie?

Určite by som chcel zužitkovať životné skúsenosti, ktoré som nadobudol pri formácii budúcich kňazov, a keďže veľkú väčšinu z nich poznám, myslím, že to bude aj istá cenná devíza pri službe Božiemu ľudu. Ako pomocný biskup iste budem môcť napomáhať formovaniu kňazov ďalej, aby každý z nich naplnil svoje kňazské poslanie v inten-

ciách diecézneho biskupa.

Chcel by som byť blízky aj Pánu Bohu i ľuďom. Chcel by som mať ako biskup blízko k všetkému Božiemu ľudu. Budem sa snažiť, a tak to bolo aj v mojich prvých rokoch kňazskej služby, byť otvorený naozaj pre všetkých. Aj moja pastoračná služba vo farnostiach, keď som bol kaplánom alebo farárom, nebola cielene zameraná na nejakú konkrétnu skupinu obyvateľov. Chcel som vždy zahrnúť všetky skupiny Božieho ľudu, - aj deti, aj mládež, aj rodiny, ale i chorých či osamelých ľudí a tiež i cirkevné hnutia.

Spišská diecéza má početnú Rómsku komunitu, vidíte aj tam svoje miesto?

Áno, keďže sú súčasťou Božieho ľudu v Spišskej diecéze. Máme šikovných mladých a vynaliezavých kňazov. Sú ochotní priniesť aj takýto rozmer obety, keďže konajú nielen to, čo sa im nariadi, ale aj sami sú iniciatívni. V spolupráci s nimi budem zahŕňať do svojej pastoračnej služby aj rómskych obyvateľov.

Bude Vaša funkcia viac administratívna alebo ľudská?

Aj jedno je dôležité nezanedbávať, ale zároveň aj druhé treba pestovať, pretože blízkosť k ľuďom je dôležitá. Moja predstava je, že by to malo byť vyvážené. Aby som nebol len biskup úradník, ale zase ani na druhej strane takzvaný biskup lietajúci po diecéze. Chcel by som si nájsť čas aj pre osobný duchovný rast a posväcovanie a tak zostať blízky aj Pánu Bohu aj ľuďom.

Bolo Vám pridelené titulárne sídlo Quiza. Čo to znamená?

Každý vysvätený biskup katolíckej Cirkvi dostáva, respektíve je mu zverené miesto, pre ktoré je určený ako biskup. Kedysi to boli menšie územné celky, na čele ktorých

stál jeden biskup ako hlava diecézy. Postupom času sa však niektoré diecézy územne zväčšovali, iné zasa zanikali – ako napríklad zaniknutá diecéza Hippo v Alžírsku, kde bol biskupom sv. Augustín. Práve z týchto zaniknutých biskupstiev boli sídla pridelené pomocným biskupom. Pomocný biskup tak akýmsi spôsobom dostáva titul zaniknutej diecézy, keďže diecéza, v ktorej má pôsobiť, je od prvotných čias Cirkvi zverená vždy iba jednému – diecéznemu biskupovi.

Voči tomuto bývalému alžírskemu sídlu - Quiza - mi teda neprináležia žiadne záväzky, je to starobylá tradícia Cirkvi. Takýmto spôsobom býva každý pomocný biskup vyznačený titulom nejakej zaniknutej diecézy.

Máte už daný termín biskupskej vysviacky?

Termín nateraz nie je stanovený kvôli okolnostiam, ktoré komplikujú život nielen v našej spoločnosti, ale po celom svete. Keďže biskupská vysviacka by mala byť uskutočnená do troch mesiacov od menovania, a my nevieme, ako sa situácia bude naďalej vyvíjať, v zálohe zostáva aj vysviacka v úzkom kruhu osôb potrebných k vysviacke – teda biskupa hlavného svätiteľa a dvoch spolusvätiteľov a nevyhnutnej asistencie – samozrejme za účasti katolíckych médií: TV Lux a Rádia Lumen. Ak to iné okolnosti nezmenia, termín vysviacky by mohol byť 24. jún 2020 v katedrálom chráme sv. Martina v Spišskej Kapitule.

Vieme povedať pár slov napr. aj k biskupskému heslu?

Zvolil som si heslo, ktoré bude vychádzať z listu sv. apoštola Pavla Efezanom, ktorý nás pobáda kráčať vo svetle Kristovom. A ďalej

snímka: Martin Magda

píše, že: „Ovocie svetla je v každej добрote, spravodlivosti a pravde“ (Ef 5, 9). Konečné znenie môjho biskupského hesla by mohlo znieť takto: Bonitas - Iustitia - Veritas teda Dobrota - Spravodlivosť - Pravda.

Ako prežívate preventívne opatrenia v súvislosti s koronavírusom, teda slávenie bohoslužieb bez účasti verejnosti? Aký je na to váš názor?

Je to nová skúsenosť. Pán Boh vie aj z najväčšieho zla vyvodit dobro. My sa môžeme o to aspoň trochu poušovať. V tieto dni sme všetci istým spôsobom obmedzovaní v našej slobode. Ako ľahko sme doteraz dokázali prejsť nad skutočnosťou, že v čase socializmu mnohí trpeli pre svoje náboženské presvedčenie, pre svoju vieru. Boli nespravodlivo odsúdení a väznení celé roky. Takto aj rehoľná sestra Justína – sestra mojej mamy – bola odsúdená za vlastizradu na viac než deväť rokov. Vo

výkone trestu bola viac než šesť rokov. My sme obmedzení v našej slobode necelé dva mesiace (aj keď sa to nedá porovnať s väzením), a už mnohí nevieme nájsť normálne vlúdne slovo – ani voči tým, čo spravujú štát, ani voči našim najbližším. Rehoľná sestra Justína sa vrátila z väzenia posilnená vo viere aj v odpúšťajúcej láske. Dožila sa 96 rokov a nikdy sa nestažovala, čo všetko prežila, a nikdy nenadávala. Kde len mohla, tam vnášala Božiu dobrotu. Skúsme toto naše aktuálne väzenie zužitkovať na posilnenie svojej viery a obetavej i odpúšťajúcej lásky. Každá jedna sv. omša, aj keď je slávená bez prítomnosti členov Božieho ľudu, je službou Ježiša Krista a celej Cirkvi. Teda prináša ovocie milosti nielen tým, za koho je slávená, ale aj za celú Cirkev. Stačí štipka viery a lásky z našej strany, a aj z tejto neprajnej doby môžeme vyjsť posilnení vo viere, láske a nádeji.

Na záver Vás chcem poprosiť o povzbudenie pre našich čitateľov, ktorí sú uprostred pandémie plní neistoty či strachu.

Všetkým Vaším čitateľom želim a vyprosujem hojnosť Božieho požehnanja a radostnej veľkonočnej nádeje v týchto neľahkých časoch; Božie svetlo nech prežiarí všetku temnotu zla a naplní naše srdcia Kristovou láskou a tým pokojom, ktorý je ovocím Božieho milosrdenstva.

Na záver by som chcel poprosiť o modlitby a povzbudiť všetkých čitateľov, aby sme aktuálne spomalenie nášho uponáhľaného štýlu života využili na usporiadanie hodnôt nášho života, na aktívny odych v blízkosti svojich rodinných príslušníkov a nasmerovanie svojho úsilia k Pánu Bohu, lebo len v ňom nájde pokoj naše nespokojné srdce.

Ďakujeme za rozhovor.

pripravili: Mgr. A Blizmanová
a M. Magda

P. Ondřík, v Likavke 30. marca 2020

Toto všetko a ešte omnoho viac som videl v nedeľu 29. marca, v deň eucharistickej poklony, kedy pre okolnosti nie ľudia prichádzali do chrámu a sám Živý Boh vyšiel medzi nich, po všetkých uliciach, ku všetkým domom, ku každému človeku našej farnosti...

Ranné zore

„A hovorili si: „Kto nám odvalí kameň od vchodu do hrobu?“

Ale keď sa pozreli, videli, že kameň je odvalený; bol totiž veľmi veľký...“ (Mk 16, 3-4)

Už je to tu

Na úvod z nevelkej eseje Jula Rybáka, „Už je to tu“ z roku 2012: „Pavol Strauss kdesi píše, že niekedy pozrie ráno von oknom, „či sa to ešte nezačalo“. – Už je to tu! – taký pocit mi ostal po prečítaní druhého tohoročného čísla Viera a život, venovaného téme „Kríza a jej vplyvy na náš život“. „Neodvratný kolaps“ je na programe dňa. „Nejde pritom len o zlyhanie elít v oblasti morálky, ide o komplexné zlyhanie - intelektuálne, politické, praktické“ (Kočan).

Napodiv ma to nenaplnilo obavami, ale pokojom a istotou. Stáročia sme utekali od duchovného k materiálnemu svetu, vkladali sme doň kolosálnu ľudskú energiu početných generácií, hlásajúc pritom zo zvyku a zo zistnej vypočítavosti lásku, pravdu, spravodlivosť, slobodu, humanizáciu...“

Som katolícky kňaz, farár v Likavke a rusofil... Tento úvod vôbec nemá byť strašiakom, alebo poplašnou správou. Je uvedením si toho, že prichádzajú k nám veci, o ktorých sme sa ani nenazdali, že sa nás raz takto dotknú...

Pôst

Začiatkom pôstneho obdobia - kedy sme ešte netušili, čo nám prinesie a ani sme si nedokázali predstaviť, že Veľkú noc možno i takto prežiť! - som si do zošita poznamenal: „To, čo by nedokázali všetci kňazi sveta svojimi pôstnymi kázňami, to v celom svete spôsobil „jeden“ koronavírus... Rušia sa dovolenky, oslavy, veľké akcie - kultúrne, športové... Našiel sa spôsob ostať pri deťoch, zamestnávateľia sú nútení akceptovať novú situáciu, aj ten najdravejší biznis sa spomaľuje, ľudia necestujú. Zreálne čas vnímať skutočné hodnoty. Ba ani na slovo Živého Boha, ktorý by sám viditeľne zostúpil z neba, by sme tak nereagovali (tu je nepriama odpoveď na to, kto alebo čo určuje naše životy)...

A dobrý, pokorný Boh čaká a trpezlivo čaká a trpí z lásky k človeku a neprestáva ho milovať a potichučky neustále pripomína: „Naplnil sa čas a priblížilo sa Božie kráľovstvo. Kajajte sa a verte evanjeliu“ (Mk 1, 15).

Ako je naraz na všetko, čo je v živote dôležité, čas! Stačí tak málo. Citlivo siahnuť človeku na jeho „istotu“ života (zdravia). Na istotu človeka, ktorý Boha dávno odmietol, zriekol sa ho, ba vyhlásil mu vojnu...

On ale neprestáva milovať, prihovárať sa ľudskému srdcu, obetovať sa za toho, ktorého stvoril z lásky, ako svoje najdokonalejšie dielo... „Svätý pôst sa započína...“ (JKS 123)

Nové časy

Niet pochyb o tom, že žijeme „zvláštne časy“, ktoré by sa dali nazvať aj „časom striedania civilizácií“, alebo „zlomovou dobou“. Je to zákonitosť úplne prirodzená, ako je napríklad striedanie ročných období. Len s väčším časovým horizontom... Je prirodzené, že sa obávame, lebo niet človeka, ktorý by mal skúsenosť takéhoto globálneho zásahu.

No je tu Boh - jediná reálna istota - ktorý tak o svete ako aj o človeku má svoju ideu! Veď je jeho pôvodom a jediným zmysluplným zavŕšením. Vyjadrovaťelmi, tlmočníkmi onej Božej idey sú prorockí duchovia. Nehovoriac už o Slove, ktorým sa Boh vyslovil vo svojom Synovi Ježišovi Kristovi! Ján nenapísal len tak, z rozmaru: „Veď Boh tak miloval svet, že dal svojho jednorodného Syna, aby nezahynul nik, kto v neho verí, ale aby mal večný život“ (Jn 3,16).

„Prelomová doba, ktorú žijeme, je práve dobou, keď - ináč v pokojných dobách prehliadaní - proroci prichádzajú k slovu; keď z hlbokých existenčných príčin prichádzame k prorokom o radu. Teda k tým, ktorí VIDEJ! - lebo tí, čo len VEDEJ! (a boli ich celé pluky!) - nás dovedli do slepej uličky.“ (J. Rybák, Slovenská ná-

rodná idea a jej zástavníci, 2015)

Iľjin

Svoju rusofíliu som vyššie uviedol zámerne. Ona mi otvorila široký svet „ruskej duše“. Jedným z prorokov na mojej ceste je ruský filozof Ivan Alexandrovič Iľjin. Pred niekoľkými rokmi som prekladal jeho esej *Заря над Россией* z roku 1940. Je to pohľad človeka úplne preniknutého veľkonočnou vierou, pre ktorého Kristovo zmŕtvychvstanie nie je len konštatovaním historického faktu, ale preniká každú oblasť osobného i spoločenského života. Preto sa žiť dá, preto sa žiť vždy oplatí a aj v tých kritických, či chaotických chvíľach v ňom nachádzame istotu a pokoj... Hoci Iľjin v 1940-tom roku píše o Rusku a Rusoch, dnes nám hovorí o našom živote, o našej vlasti a o našom svete. Je to pravda univerzálna! Prosím, tak to vnímajte!

„Nám nie je dané vidieť veci budúce. Ich sled je pred nami ukrytý, taktiež aj ich časové horizonty. Ako sa vymaniť Rusko z toho strašného mraku, ktorým je zahalené, kto odvalí kameň od hrobu, v ktorom je „pochované“ - nevieme. Vieme ale, že kameň bude odvalený a že ono povstane k životu!...

V slávny deň Kristovho zmŕtvychvstania kdesi v podvedomí, ale reálne prežívaš to radostné naplnenie blížiaceho sa; nie podľa zákonov politických súvislostí alebo vedeckých dôkazov, ale očami viery a z nej prýštiacej radostnej a žiarivej istoty. A naša viera nám dáva neochvejnú istotu VZKRIESENIA...

Oproti mysleniu je viera omnoho hlbšia, tajomnejšia, komplexnejšia a životnejšia. Vo viere človek istotu prijíma celým svojím bytím; teda aj rozumom, ale nie iba rozumom; aj slovom, ale nie iba slovom; aj srdcom, aj dušou (nazeraním), aj vôľou, i činom i celou životnou podstatou. A preto veriaci duša nielen že súhlasí s „abstraktnou pravdou“ piatej časti Symbolu viery, ale sa i s láskou obracia ku vzkriesenému Kristovi, prežíva jeho zmŕtvychvstanie ako reálnu oživujúcu skutočnosť; svojou vôľou hľadá spôsob, ako konať skutky hodné onoho vzkriesenia a odovzdáva mu celý svoj život, podriaďujúc mu celý svoj osud...

Preto veriaci kresťan každoročne s celou prírodou prežíva jej jarné vzkriesenie: podľa zmyslového vnímania mŕtva, no v skutočnosti spiaca príroda každú jar spolu s nami slávi svoje vzkriesenie, obnovenie všetkého života.

A práve tu sa ruskí ľudia učili a naučili pravdivo vnímať a aj budovať svoju vlasť: Rusko ako pozemský Boží chrám; Rusko ako nehynúce tkanivo ducha; Rusko ako dobrú a spoľahlivú silu; Rusko, ktoré sa môže ocitnúť v „tôni smrti“, ba dokonca aj v hrobe, vchod ktorého bude privalený veľkým kameňom, ale ktorému je dané povstať v Kristovi.

Pozemské časy sú dlhotrvajúce a ťažké. S bôľom hľadáme na Rusko nachádzajúce sa v onej „tôni smrti“, v temnote do očí bijúcej bezbožnosti, hriechnosti, strachu, zotročenia a strašných múk. A kameň privalený k jeho hrobu nás gníva ako najťažšie bremeno nášho života. Ale vidíme a poznávame ho (Rusko) „skrze Krista, s Kristom a v Kristovi“; preto ani najmenej nepochybujeme a nedáme sa zviest tou hrôzou, čo sa tam deje. Lebo nad Ruskom svitajú ranné zore, zore vzkriesenia.

Nad Ruskom sa zapalujú ranné zore, blíži sa čas jeho slobody! Nevieme kedy a ako sa to stane a tiež nevieme, „kto nám odvalí kameň od vchodu do hrobu...“ Ale v Kristovi a spolu s Kristom vieme, že príde ten okamih a my uvidíme - hľa! kameň je odvalený!... Odvalený (...) silou ducha a svetla, silou ktorej „zjav“ je „ako blesk a odev biely ako sneh...“ (Mt 28, 3)“ (И.А. ИЛЬИН, Собрание сочинений, Русская книга, Москва 2001)

Nový život

Pavol Straus si 20. 8. 1948 zapísal: „Svet a jeho civilizácia sa dajú budovať iba na správnom základe myslenia a mravov. Všetky zlyhali. Kresťanstvo poslali do výslužby. A nepôjde to ináč, ako to s ním znovu skúsiť.“ (Pavol Strauss, Súborné dielo 1, str. 206, Vydavateľstvo Michala Vaška, Prešov 2009)

Poprajme si navzájom odvahu do týchto nových dní, aby sme sa aj my „skrze Krista, s Kristom a v Kristovi“ stali novými, veľkonočnými ľuďmi!

ПОКОЈ ВАМ! НЕБОЈТЕ СА!!!

Palo Ondřík

Novéna odovzdanosti

„Som úbohé nič! Mojou mocou je modlitba, mojím vodcom je Božia vôľa, ktorou sa nechávam viesť za ruku. Mojou istotou na tejto nerovnej ceste je nebeská Matka Mária." Tieto slová plné dôvery Boh zo svojej strany odmenil mimoriadnou dôvernosťou, ktorou sa prihovára k duši pokorného kňaza Dolinda Ruotola. Nasledujúce slová, ktoré nám dáva Ježiš pre skúšky života každého z nás, čítaj tak, akoby ich Ježiš hovoril iba tebe. Keď sa ti zdá, že Pán v lodke spí, pristúp k nemu v búrke plný dôvery a odovzdaj mu všetko, s vedomím, že on sám ti isto pomôže.

1. deň: Prenehaj svoje starosti mne

Prečo sa neustále znepokojuješ a trápiš? Prenehaj svoje starosti mne a všetko sa upokojí. Uistujem ťa: Každý prejav skutočnej, hlbokaj a úplnej dôvery vyvolá účinok, o ktorý žiadaš a tvoja ťažká situácia sa vyrieši.

„Ó, Ježišu, celkom sa Ti odovzdávam, postaraj sa o všetko!"

2. deň: Spiace dieťa v náručí matky

Odovzdať sa mi neznamená najprv sa sužovať, búriť sa, zúfať si a až potom sa obrátiť na mňa s modlitbou plnou nepokoja, aby som sa ponáhal k tebe. Odovzdať sa mi znamená: pokojne zatvoriť oči svojej duše, aby som ťa ja sám preniesol vo svojom náručí na druhý breh ako dieťa, ktoré spí v náručí matky. To, čo pôsobí zmätok a veľmi ti ubližuje, je tvoje zbytočné špekulovanie a vymýšľanie, tvoje nápady a vôľa poradiť si sám za každú cenu s tým, čo ťa trápi. Čo všetko by som neurobil, keď sa duša vo svojich duchovných i hmotných potrebách obráti na mňa a s plnou dôverou mi povie: „Postaraj sa o to Ty!" „Ó, Ježišu, celkom sa Ti odovzdávam, postaraj sa o všetko!"

3. deň: Buď vôľa Tvoja!

Keď sa trápate a snažíte sa získať mnoho milostí, dostanete ich málo. A naopak - keď je vaša modlitba tichým odovzdaním, dostanete ich veľmi veľa. V ťažkých chvíľach prosíte, aby som vám vaše utrpenie vzal, ale presne podľa vašich predstáv. Obraciate sa na mňa, ale chcete, aby som sa prispôboval ja vám. Ste ako chorí, ktorí prosia lekára o vyliečenie, ale sami mu ordinujú, ako ich má liečiť. Nerobte to, ale modlite sa, ako som vás naučil v modlitbe Otče náš: „Posväť sa meno Tvoje", to znamená - buď zvelebený v tejto mojej núdzi a starosti. „Príď kráľovstvo Tvoje", to znamená, nech sa všetko pričíní o slávu Tvojho kráľovstva v nás a vo svete. „Buď vôľa Tvoja, ako v nebi, tak i na zemi", to znamená: Ty rozhoduj v tejto veci, urob to, čo Ty pokladáš za najlepšie pre náš pozemský i večný život. Ak mi úprimne povieš: „Buď vôľa Tvoja" alebo „Postaraj sa o to Ty sám!", vtedy prídem s celou svojou všemohúcnosťou a vyriešim aj tie najobtiažnejšie situácie! „Ó, Ježišu, celkom sa Ti odovzdávam, postaraj sa o všetko!"

4. deň: Ó, Ježišu, celkom sa Ti odovzdávam, postaraj sa o všetko!

Keď vidíš, že tvoje ťažkosti vzrastajú namiesto toho, aby ich ubúdalo, netráp sa. Opäť zatvor oči srdca a povedz mi s veľkou dôverou: „Buď vôľa Tvoja, Pane. Postaraj sa o to Ty." A ja ti sľubujem, že sa o to postarám a vložím sa do tej záležitosti ako lekár s celou svojou božskou mocou! A ak bude potrebné, urobím zázrak. Aj keby si videl, že sa všetko ešte zhoršuje, nestrácaj ducha, ale zavri oči svojej duše a opäť povedz: „Postaraj sa o to Ty!" Uistujem ťa: Ja sa o to postarám! Ó, Ježišu, celkom sa Ti odovzdávam, postaraj sa o všetko!

5. deň: Zavri oči svojho Ja

Starosti, zmätok, premýšľanie o dôsledkoch nejakej záležitosti sú v rozpore s dôverou v úplnú odovzdanosť! Je to podobný zmätok, ako keď sa deti domáhajú, aby sa matka postarala o ich záležitosti, a pritom to chcú riadiť sami a tým jej svojimi nápadmi a vrtochmi prekazujú v práci. Zatvorte oči svojho ja a dovoľte mi pôsobiť. Pokojne zatvorte oči a svoj vnútorný zrak nasmerujte na mňa a myslite len na prítomnosť! Od myšlienok na budúcnosť sa odvráťte ako od pukušenia! Jednoducho si vo mne odpočinite, oprte sa o mňa a verte v moju dobrotu a ja vám prisahám pri svojej láske, že keď v takom postoji vyrieknete: „Postaraj sa o to Ty!", ja to všetko zariadim, poteším vás, upokojím a povediem. Ó, Ježišu, celkom sa Ti odovzdávam, postaraj sa o všetko!

6. deň: Zásah mojej milosti

Keď ťa budem musieť viesť inou cestou, než tou, ktorou chceš ísť ty, ponesiem ťa vo svojom náručí, pretože neexistuje účinnejší liek ako je zásah mojej milosti. Ale uvedom si jedno: Ja môžem prevziať všetko len

ilustračná snímka: internet

vtedy, keď uprieš zrak duše iba na mňa, to znamená len vtedy, ak to chceš ty sám a keď mi úplne dôveruješ. Áno, keď sa mi úplne odovzdáš! „Ó, Ježišu, celkom sa Ti odovzdávam, postaraj sa o všetko!"

7. deň: Pravá dôvera

Keď chceš všetko zhodnotiť, všetko vypátrať, na všetko myslieť, nemôžeš spávať. Dôveruješ tak len ľudským silám, alebo ešte horšie - dôveruješ len ľudskému zásahu. To prekáža plánom, ktoré s tebou mám. Ó, ako túžim po tvojej skutočnej dôvere! Chcem ti preukázať dobrodenie. Ako veľmi ma zarmocuje, keď ťa vidím pobúreného a zúfalého. A práve o to usiluje satan: za každú cenu ťa chce znepokojiť, aby ťa pobúrili a skryli ťa pred pôsobením mojej milosti a hodil ťa napospas ľudskému konaniu. Preto mi dôveruj! Opri sa o mňa! Zver sa mi so všetkým! Robím zázraky úmerne tvojej dôvere, s ktorou sa mi odovzdáš, nie úmerne tvojim starostiam. Keď sa nachádzaš v úplnej „biede", vylievam na teba poklady svojich milostí. Ak máš svoje vlastné zásoby pomoci, hoci sú nevelké a staráš sa, aby si ich získal, zostávaš v prirodzenom priestore a prenechávaš veciam prirodzený priebeh, ktorému často prekáža satan. „Ó, Ježišu, celkom sa Ti odovzdávam, postaraj sa o všetko!"

8. deň: Ja, Tvoj Boh, sa postarám

Nijaký človek, ktorý uvažuje iba podľa ľudskej logiky, neurobil zázrak, ani nikto zo svätcov. Božským spôsobom koná len ten, kto Bohu dôveruje! Keď vidíš, že tvoje záležitosti sa komplikujú, vyslov so zavretými očami: „Ježišu, postaraj sa o to Ty!" A úplne sa odvráť od svojho ja, pretože tvoje rozumovanie ti to len komplikuje. Takto postupuj vo všetkých svojich ťažkostiach. Počínajte si tak všetci a uvidíte veľké, ustavičné i tiché zázraky. Zázraky, ktoré navonok nebudú ničím senzačné, ale pre vás budú veľké a okrem toho budú posilňovať vašu dôveru a lásku ku Mne. Ja, váš Boh, sa o to postarám! To vám prisahám pri svojej láske. „Ó, Ježišu, celkom sa Ti odovzdávam, postaraj sa o všetko!"

9. deň: Neboj sa, ja sa o všetko postarám

Vždy sa modli s takýmto postojom a s takouto odovzdanosťou a budeš mať veľký vnútorný pokoj. Budeš zbierať plody mojej lásky a to aj vtedy, keď ti darujem milosť obety a lásky, ktorú so sebou nesie utrpenie. Zdá sa ti to nemožné? Opäť zavri oči a z hĺbky svojej duše volaj: „Ježišu, postaraj sa o všetko Ty!" Neboj sa, ja sa naozaj o všetko postarám! Potom budeš moje meno oslavovať tým, že sa úplne ponížiš! Tvoje modlitby nemajú takú cenu ako jediný skutok dôvernej odovzdanosti. Dobre si to zapamätaj - neexistuje účinnejšia nověna ako táto:

„Ó, Ježišu, celkom sa Ti odovzdávam, vezmi všetko do svojich rúk, postaraj sa o všetko!"

Najkratšia-najkrajšia báseň?*Tibor Kočík***Patetická otázka**

Prečo má slza
tvar srdca?

*(Z básnickej zbierky Rok zasvätenia)**Milan Rúfus***Modlitba za Slovensko**

Viem jedno hniezdo.

Rád ho mám.

V ňom ako v Božej sieti
je mnoho otcov, mnoho
mám
a mnoho mnoho detí.

To hniezdo uvil Stvoriteľ.

A sám aj určil komu,
koho tam pozve prebývať
do človečieho domu.

Viem jedno hniezdo.

Rád ho mám.

Hreje ma dňom i nocou,
vystlané mäkkou vravou
mám
a mazoľami otcov.

Môj dobrý Bože,

zhladni naň.

Stráž nám ho neustále.

Ach, aspoň Ty ho, Veľký,
chráň,
keď si ho stvoril malé.

Z básnickej zbierky Nové modlitbičky

Výkrik doktora z Lombardie O víruse, smrti a Bohu

Svedectvo 38-ročného lekára z Lombardie, Juliana Urbana

„Nikdy som si ani v tých najtemnejších nočných morách nepredstavoval, že by som mohol vidieť a zažiť to, čo sa deje v našej nemocnici počas týchto troch týždňov. Nočná mora neprestáva, príliv sa zväčšuje a zväčšuje. Na začiatku boli niekoľkí, potom desiatky, potom stovky... A teraz už nie sme viac lekári, stali sme sa „triedičmi na páse“. Rozhodujeme, kto by mal zostať žiť a koho by sme mali poslať zomrieť domov, aj keď všetci títo ľudia platili talianske dane počas celého svojho života.

Až po posledné dva týždne ja a moji kolegovia sme boli ateisti; čo je sčasti normálne, pretože sme lekári a naučili sme sa, že veda vylučuje prítomnosť Boha. Vždy som sa smial mojim rodičom, ktorí chodievali do kostola.

Pred deviatimi dňami k nám prišiel 75-ročný pastor. Bol to láskavý muž, mal vážne dýchacie ťažkosti, ale mal so sebou Bibliu a na nás zapôsobil tým, že z nej predčítal zomierajúcim a držal ich za ruku.

Všetci doktori sme boli unavení, znechutení, psychicky a fyzicky vyčerpaní, keď sa naskytla príležitosť počúvať ho. Teraz musíme priznať: my ako ľudia sme dosiahli svoje limity, viac už nemôžeme urobiť a pritom každý deň zomrie viac a viac ľudí. Sme celkom vyčerpaní, máme dvoch kolegov, ktorí umreli a iní boli nakazení.

Uvedomili sme si, že tam, kde končí to, čo človek môže urobiť, máme zrazu veľkú potrebu a začali sme od neho žiadať pomoc, kedykoľvek sa nám naskytlo pár voľných minút. Rozprávame sa medzi sebou a nemôžeme uveriť, že napriek tomu, že sme zarytí ateisti, teraz každý deň hľadáme pokoj a žiadame Pána, aby nám pomohol vytrvať, aby sme sa mohli starať o chorých. Včera 75-ročný pastor zomrel; a napriek tomu, že až dodnes sme tu za tri týždne mali viac ako 120 úmrtí a že sme boli všetci vyčerpaní a zničení, on nám dokázal, napriek jeho stavu a našim problémom, priniesť POKOJ, v ktorý sme už ani nedúfali.

Pastor odišiel k Pánovi a čoskoro ho budeme nasledovať aj my, ak to bude takto pokračovať.

Nebol som doma už 6 dní, neviem, kedy som naposledy jedol. Uvedomujem si svoju neužitočnosť na tejto zemi a chcem venovať aj môj posledný dych pomoci ostatným. Som šťastný, že som sa vrátil k Bohu, i keď som obklopený utrpením a smrťou mne podobných.“

*Svedectvo spracoval Gianni Giardinelli. Do slovenčiny preložil Blažej Štrba.
(prevzaté z občasnika sampsorských benediktínov Estote Benedicti č. 26/2020)*

Boh má na všetko liek

V duchu som si povedala, že nebudem takto začínať, ale ja tak isto ako aj vy a celý svet som v tieto dni prevalcovaná informáciami o pandémii, ktorá sa nezastaviteľne šíri po celom svete. Neviditeľný a drobný vírus, takmer úplne neznámy pre vedcov, ktorý v ľuďoch spôsobuje strach a paniku. Zmocňujú sa nás rôzne pocity, a ak to aj nie je priamo úzkosť, tak je to určite aspoň akýsi druh nepohodlia. Život sa zastavil, alebo spomall, ľudia sú zatvorení v svojich domovoch, niektorí aj v karanténe. A nikto nám dnes presne nevie povedať, dokeď to bude trvať.

Ozývajú sa hlasy, aby vláda ponúkla nejaké riešenie. A keď už riešenie neprichádza od ľudí, tak očakávame riešenie z neba. No niet expresného riešenia. Niet riešenia, aké by sme zaiste očakávali. Niet nijakých expresných receptov, ani expresnej modlitby. A do tohto všetkého zaznieva posolstvo Panny Márie, ktoré dala cez vizionárku Mariju Pavlovičovú-Lunettiovú v Medžugorí 25. 3. 2020, v ktorom ani ona neponúka hotové riešenie aj tejto situácie bez našej angažovanosti a zapojenia sa.

Možno ste ho niektorí nezachytili, tak Vám ho ponúkam: „Vráťte sa k môjmu Synovi, vráťte sa k modlitbe a pôstu. Deti moje, dovoľte, aby Boh hovoril vášmu srdcu, pretože satan vládne a chce zničiť vaše životy a zem, po ktorej kráčate. Budte odvážni a rozhodnite sa pre svätosť. Obrátenie uvidíte vo svojich srdciach i rodinách, modlitbu bude počuť, Boh vyslyší vaše volania a daruje vám pokoj. Som s vami a všetkých vás žehnám svojím materinským požehnaním.“

A tu popremýšľajme. Kým sa my ľudia v tieto dni sústreďujeme na svoje zdravie, ako si ho uchrániť, ako sa vyvarovať nákaze, Panna Mária hovorí o spáse. Iste, mnohokrát hovoríme, že zdravie je to najcennejšie, čo máme a človek sa snaží chrániť si svoje zdravie, ako sa len dá. Ak ho stratí, snaží sa ho všemožne získať späť. Áno, zdravie je dôležité pre človeka, ale naša spása je dôležitejšia, povedala by som - najdôležitejšia. Starostlivosť o našu spásu, úsilie o spásu svojej duše nevyučujú ani náš boj o zdravie. Mária nám chce povedať, že náš život tu na zemi, zdravie človeka, nie sú tie najhodnotnejšie veci. Veď sme stvorení pre večnosť, pre nebo, pre Boha.

A keď vidíme všetkých tých lekárov, epidemiológov, virológov, krízové štáby a všetkých medicínskych pracovníkov, ako sa snažia zmierniť túto situáciu a častokrát sú bezmocní, akosi intuitívne vnímame, že riešenie nepríde od ľudí, ale z neba. A aj Panna Mária upriamuje náš pohľad na svojho Syna, na svojho zmŕtvychvstalého Syna, na našu spásu. Ona túži otvoriť v nás oči viery, aby sme spoznali, kto sme, aby sme cez takéto životné situácie rozmýšľali o našich životných hodnotách. Tak ľahko zabúdame na toho, ktorý drží v svojich rukách celý svet, aj naše bezbranné životy.

Čítala som vyjadrenie primára infektológie milánskej nemocnice, ktorý veľmi pekne vyznal: „Zdravie je len nástrojom, pomocou ktorého môžeme v živote spoznať toho, ktorý nám život daroval.“

Tým, že budeme v tomto všetkom hľadať vinníka, odsudzovať sa, nič nevyriešime. Práve naopak, musíme odpúšťať sebe aj druhým, naučiť sa prosiť za druhých, ale aj prosiť o odpustenie, aby sme mohli zakúsiť to, čo nám Ježiš prisľúbil. Keď Ježiš uzdravoval telá, vždy to spájal s odpustením hriechov a s obrátením srdca.

Dnes tak naliehavo Ježiš volá do sveta: „Nebudte ustarostení o svoj život. Váš nebeský Otec predsa vie, že toto všetko potrebujete.“ Boh Otec všetko riadi a všetko drží v svojich rukách. Iba ten, ktorý stvoril svet, pozná zákony prírody a je nad všetkými prírodnými silami.

Jedna z najdôležitejších schopností duchovného života je odpočinok v Bohu, keď navôkol zúri búrka. Pamätáš sa na Ježiša v člne? Mal v sebe pokoj, keď sa zdalo, že všetci sa topia. Cez čln sa prelievali vlny a on spal. Je to zvláštne, ale často mám túto predstavu Ježiša, ako pokojne spí a chce, aby som ho kolísala v svojom srdci a vôkol mňa zúri búrka. Pokoj totiž nie je len akási atmosféra. Pokoj nie je niečo. Pokoj je Niekto, pokoj je Duch Svätý. A kde je Duch Svätý, tam je aj Panna Mária, lebo Ona je nevestou Ducha Svätého. Keď sa dáš pod ochranu jej Neпоskvrneného Srdca, si na najbezpečnejšom mieste vo vesmíre. Tam ťa nikto nemôže zraniť, tam na teba žiadna temnota a žiaden zlý duch nemôžu zaútočiť.

Prosme v tieto dni ešte vrúcnejšie a mocnejšie o príhovor Panny Márie, Kráľovnej pokoja, aby sme v sebe spoznali všetko nesprávne a zakúsili spásu, ktorú nám daroval Ježiš Kristus, náš Spasiteľ, keď za nás zomrel na dreve kríža.

Nezabúdajme, že Mária hovorí: „Toto je čas veľkých milostí.“

Mgr. Martina Gondová

Ahoj, kamaráti!

S kým sa rozprávam?

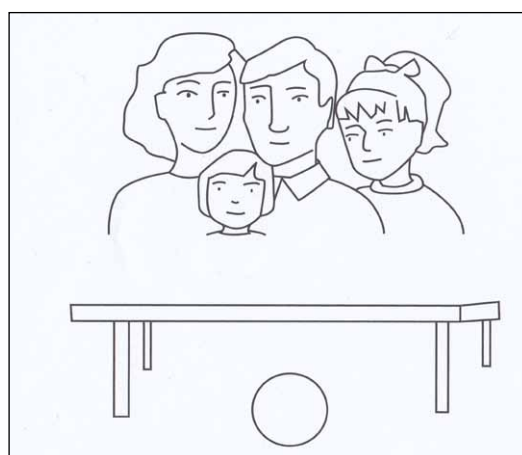
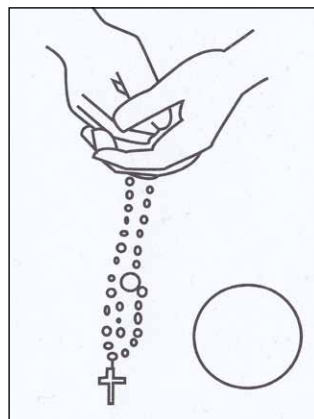
Úloha: K obrázkom dopíš písmená A, B, C, D - ako sa rozprávam (v slovách doplň chýbajúce hlásky; môžeš si obrázky aj vymalovať)

A/ S človekom **O . O . N E**

B/ S človekom prostredníctvom **T . L . F . N U**

C/ S Bohom v **M . D . I T . E**

D/ S Bohom vo sviatosti **Z . I E . E . I A**

stránku pripravil: Mgr. Erik Kostelník

ÚVODNÉ MOTTO:

*Múdri ľudia vedia, že pravá láska dokáže čakať.
Najlepšia a najkrajšia Božia cesta je nechať si sex až do manželstva.
Je potrebné pomáhať mladým, aby žili v čistote, pokiaľ prijímú naše rady. Ale verím, že modlitbou za nich nič nepokazíme.*

O čo ide pri bielej a čiernej mágii?

Medzi mnohými ľuďmi je dosť rozšírený názor, že ak je mágia biela, potom je neškodná, nikomu neublízuje. Myslia si, že človek sa musí vyhýbať len čiernej mágii. Mágia, o ktorej chceme hovoriť, nemá nič spoločné so žartovnými výstupmi, ktoré predvádza kúzelník či komik na javisku, aby zabavil ľudí. Treba tu hovoriť o okultných praktikách vykonávaných ľuďmi, ktorí tvrdia, že majú zvláštne schopnosti.

Lahko sa stane, že mágovia alebo veštcia miešajú dokopy okultizmus s náboženstvom. Modlia sa za ľudí, dávajú im texty zo Svätého písma alebo obrázky Panny Márie a svätcov. No zároveň používajú tarokové karty, veštia z ruky, pomocou kyvadla či krištálovej gule, rozdávať talizmany a podobne. Veria, že prostredníctvom týchto praktík nadobúdajú zvláštnu schopnosť pomáhať ľuďom. Podľa nich Ježiš uzdravuje, lieči a pomáha, ale že je to výlučne zásluhou ich moci.

Je pravda, že biela mágia nie je určená na škodenie druhým, ale napriek tomu ubližuje tým, ktorí hľadajú pomoc. Bez toho, aby si to uvedomovali, sa otvárajú novým problémom, novým ťažkostiam. Otvárajú sa ďalším diablovým útokom a pokušeniam. Postupne odsúvajú Boha nabok, až s Ním napokon ukončia kontakt úplne, už ho nepotrebnujú.

Čierna mágia je určená na škodenie. Diabol je pri nej prítomný bezprostredne. Mág je šťastný, že má moc, ktorú mu dáva diabol a diabol ho podporí rád, lebo nenávidí všetkých ľudí a takto ich nachytá do svojej pasce. Všetko je obklopené nenávisťou. Je smutné, keď k mágom chodia napríklad vydaté ženy, aby ublížili svojim manželom alebo ľuďmi, ktorí chcú uškodiť susedom. V takom správaní je pomstychtivosť a neodpuštenie.

Jednou z najhorších praktík v tejto oblasti je VÚDÚ, čarodějnícky kult, pri ktorom čarodějník žiada diabla, aby uškodil nejakej osobe, osobu, ktorej sa má ublížiť, zosobňuje bábka. Do rozličných častí tejto bábky sa pichajú ihly, čím čarodějník naznačuje diablu, čo má urobiť s osobou, ktorá je obeťou. Tí, ktorí sa dopúšťajú takýchto skutkov, si neuvedomujú, ako veľmi škodia aj sami sebe. Stávajú sa totiž satanovými zákazníkmi. Niektorí môžu byť presvedčení, že ich asi niekto stále preklína, lebo im veľa vecí v živote nevychádza.

Máme byť veľmi opatrní a neprisudzovať všetko zlé, čo sa nám prihodí, prekliatiu a čarom. Mnohé veci sa v našich životoch udejú preto, lebo sa musia stať a ich príčinu možno nájsť v nejakom telesnom, duševnom alebo spoločenskom procese.

Ale kliatby skutočne existujú.

rubriku pripravuje
MUDr. Blažej Vaščák

Obklopuje nás nielen dobro, ale aj zlo. No nebojme sa! Je tu Pán Ježiš, aby nás obránil. Len čo sa k Nemu primkneme, nik nám nebude môcť ublížiť! Musíme však ustavične robiť jedno - požeňvať tých, ktorí nás preklínajú.

Pamätajte na to, že nenávisť priťahuje nenávisť. Láska priťahuje lásku. Teda nenávisť a láska nemôžu byť spolu. Ak kliatba nájde srdce plné nenávisť, stáva sa podobnou šípu a okamžite doň vnikne. Ale ak nenávisť nájde osobu, ktorá sa prikrýva a tým aj chráni láskou, potom sa z nej prekliatie sklzne alebo sa vráti späť.

Keď teda požeňvate človeka, ktorý vám škodí, prikrýva vás láska a preto vás kliatba nemôže zasiahnuť. Dúfam, že teraz už jasne chápeme, akou silnou zbraňou je láska, ktorá nás ochráni proti zlobe a nenávisťi zo strany zlých ľudí. Je to jasné a logické.

Verím, že si každý z nás uvedomí, ako koná a čo robí a že sa pridá v živote k tým, ktorí konajú dobro a vyhne sa tým, ktorí nenávidia a páchajú zlo.

Trampoty v manželstve

142. Pornografia je nástrojom zlého ducha

Pornografia robí človeka neschopným poznať a žiť lásku, ktorá je základným povoláním, ktoré dostal od Stvoriteľa. Boh dal človeku nádherný dar pohlavnosti a sexualitu, otvorený perspektíve materstva a otcovstva. Zväzok muža a ženy, spojených sviatosťou manželstva, je obrazom Najsvätejšej Trojice. Keď Boh povoláva k životu novú ľudskú bytosť, robí to prostredníctvom rodičov, ktorým dáva účasť na svojom stvoriteľskom pôsobení. Toto tajomstvo svedčí o veľkosti dôstojnosti človeka. Preto sa zlý duch doňho snaží votrieť s jedom pornografie, ktorá mení krásu sexualitu na ničivú silu neusporiadaných pudov.

Pornografia je hriechom, ktorý okráda ľudskú sexualitu o všetko, čo je v nej krásne a ľudské. Ničí nehu, intimitu, vzťah muža a ženy ožobračuje o rozmer nezištného sebadarovania, vyhradený manžel-

lom. Pornografia oberá o dôstojnosť ľudí povolaných spolupracovať s Bohom pri privádzaní nového života na svet, pričom ich ponízuje na úroveň živočíchov, ovládaných nižšími pudmi.

Pornografia naozaj vedie k závislosti. Tolerovanie pornografie vplyva z rozšíreného názoru, že sexuálna zdržanlivosť je pre človeka nezdravá. Pozeranie pornografie je teda údajne zdraviu prospešné, predstavuje bezpečnú formu uvoľnenia sexuálneho napätia a môže obohatiť manželský sex. K tomu sa pridáva mylné presvedčenie, že všetci pozerajú obscénne (oplzlé) scény, takže nemôžu byť až také veľmi škodlivé.

Tieto názory presvedčili mnohých a prispeli k tomu, že závislé osoby si len ťažko pripúšťajú problém závislosti. Sexuológ Dr. Bogdan Stelmach tvrdí, že pacienti, ktorí k nemu prichádzajú, si neuvedomujú svoju závislosť od pornografie. Dôvodom ich návštev u sexuológa sú dôsledky tejto závislosti, čiže psychická alebo fyzická neschopnosť normálneho sexuálneho spoluzitia manželov. Až terapia im ukáže, že prvotnou príčinou je ich závislosť.

Uvedomiť si pravdu o svojej závislosti a ochota skončiť s ňou sú prvým krokom k oslobodeniu. Základom je, aby „sexholík“ = „závislý od sexu“ spoznal mechanizmy závislosti, prijal fakt, že potrebuje pomoc a uveril, že taká-

to pomoc je možná a účinná. Cyklus závislosti má svoje fázy, v ktorých sa závislý správa a uvažuje o sebe a o svojom okolí charakteristickým spôsobom. Prvé obdobie v cykle závislosti je obdobie vybjavania sa, čiže intenzívneho závislého správania. Táto fáza môže byť krátkodobá, ale sa môže udržiavať aj celé mesiace. Potom nastane obdobie ľútosti, v ktorom prevládajú negatívne emócie a nízke sebavedomie, zapríčinené vlastným správaním. Po ňom nasleduje obdobie obnovy (možný je aj prechod z fázy ľútosti priamo do fázy spúšťačov), počas ktorého zanikajú negatívne myšlienky a vnútorné nutkanie k závislému správaniu sa.

Čím dlhšie trvá závislosť, tým silnejšie mechanizmy správania sa v človeku upevňujú. Závislý sa správa tak, ako by bol naprogramovaný. Závislosť sa zintenzívňuje a človek, ktorý je ňou zotročený, sa čoraz menej ovláda a stráca kontakt s realitou.

Pozeranie pornografie má teda priamy vplyv na človeka, formuje jeho myslenie, túžby, vzťahy k iným ľuďom, ako aj správanie v rôznych životných situáciách. Jasne to ukazujú svedectvá tých, čo bojujú so závislosťou od pornografie. Závislosť, spočiatku uchovávaná ako tajomstvo, skrývaná medzi štyrmi stenami izby, začína čoraz silnejšie pôsobiť na všetky oblasti života.

Závislosť je inteligentná a zákeraná. Diabol ťa bude zámerne ubíjať, ponižovať, znechucovať a nahovárať ti, že nemáš hodnotu a že nebudeš schopný zanechať zlo. Bude posilňovať tvoj pocit viny, aby ťa ubil, uvrhol do depresie, aby si to potom opäť urobil. Zotrvaj v nádeji a neprestajne sa usiluj konať dob-

ilustračná snímka: M. Magda

ro, a to aj vtedy, ak občas padneš a urobíš chybu.

Stres, depresia, nepotrebné emócie a pocit viny sú stavy, ktoré oslabujú ducha. Je to "šmykľavka" na ceste k triezvosti. Odmietaj pocit viny. Hlavu hore! Uvažuj o tom, aké ponaučenie si máš vziať, aby sa to viac neopakovalo. Nevzdávaj sa! Bojuj! Padáť je ľudské, ale zotrvať v páde a hriechu je diabolské!

Uč sa najprv posilňovať svoju vôľu metódou malých krokov (ako po ľade). Boh sa nerozhodne namiesto teba, rozhoduješ sa ty sám/sama. Povedz si, že dnes to neurobíš! Povedz: „Neurobím to v priebehu minúty, hodiny, 2, 4, 24 hodín... Mojou úlohou je vydržať každých 24 hodín.“

Sv. Ján Pavol II. zdôrazňoval manželom: „Treba, aby rodina rozhodne chránila čistotu svojho prahu, aby chránila dôstojnosť každého človeka. Chráňte svoje rodiny pred pornografiou, ktorá sa dnes

v rôznych podobách vkráda do vedomia človeka, zvlášť detí a mladých. Chráňte čistotu mravov vo svojich domácnostiach a v spoločnosti. Výchova k čistote je jednou z veľkých úloh evanjelizácie, ktoré sú v súčasnosti pred nami. Čím čistejšia bude rodina, tým zdravší bude národ.“

V jednom svedectve mladý muž hovorí: „Čítil som, že každý deň prebieha boj o moju dušu.“ Toto je podstata problému závislosti. Pornografia neničí len psychiku a telo, ale predovšetkým dušu človeka. Je to ťažký hriech, ktorý ničí vzťah s Bohom a vedie k zatrateniu. Preto v boji proti pornografii potrebujeme pomoc nadprirodzenej milosti. Treba si nájsť čas na modlitbu, prácu a odpočinok ako aj účasť na svätej omši, adoráciu, modlitbu ruženca, korunky, čítanie Svätého písma, pravidelnú spoveď ihneď po ťažkom páde...

MUDr. B. Vaščák

Stalo sa

- 21. a 22. 3. mala začať Snúbenecká škola - „Víkendovka 2020“, ktorá bola v našej farnosti kvôli koronavírusu zrušená

- **9. - 11. 4. sa konali obrady veľkonočného Trojdnia bez účasti veriacich; tieto obrady sme naživo vysielali cez YouTube kanál priamo z nášho farského kostola sv. Jozefa, robotníka**

- 26. 4. v nedeľu mala byť v našej farnosti sviatosť birmovania, ktorú mal udeliť našim mladým arcibiskup Bernard Bober; kvôli koronavírusu bola táto veľká slávnosť zrušená; náhradný termín bude vopred oznámený

Stane sa

- **1. 5. v piatok budeme sláviť odpustovú slávnosť v našom farskom kostole zasvätenom sv. Jozefovi, robotníkovi bez účasti veriacich; slávnostnú sv. omšu budeme vysielat naživo o 10.30; hlavným celebrantom bude Daniel Mikula, farár v Chminianskej Novej Vsi**

- 17. 5. v 6. veľkonočnú nedeľu sv. omša v Doline je zrušená; bude vysielaná naživo z farského kostola sv. Jozefa, robotníka o 10.30

- **20. 5. v stredu je zrušená v našej farnosti celodenná poklona Najsvätejšej Sviatosti Oltárnej**

- 31. 5. v nedeľu pravdepodobne nebude 1. sväté prijímanie detí vo filiálnej kostole sv. Barbory v Ovčí; náhradný termín bude určený podľa okolností vývoja vírusu a to po dohode s rodičmi

- **7. 6. v nedeľu pravdepodobne nebude ani 1. sväté prijímanie detí vo farskom kostole vo Víťaze; náhradný termín bude určený podľa okolností vývoja vírusu a to po dohode s rodičmi**

Prehľad bohoslužieb

		Vítaz	Ovčie
27. 4.	Pondelok		
28. 4.	Utorok	† Margita, Michal, Ján a Mária	
29. 4.	Streda		50: Júlia Uličná
30. 4.	Štvrtok	za ZBP Juraja, Viliama, Olivera, Mareka a Štefana, kňazov	
1. 5.	Sv. Jozefa, robotníka	10:30	ODPUST - 50: Monika Seib
2. 5.	Sobota	za živých a mŕtvych členov RB	za ZBP Anny
3. 5.	4. veľkonočná nedela	10:30	za živých a mŕtvych členov RB
4. 5.	Pondelok	60: Peter Štofanič a za jeho rodinu	
5. 5.	Utorok	60: Alžbeta Jenčová	
6. 5.	Pondelok	za farnosť	
7. 5.	Utorok	† Jozef a Richard Galdunovci	
8. 5.	Streda		† Jozef a Mária Balogovci
9. 5.	Štvrtok	† Ján, Helena, Ondrej, Martin, František a Margita	
10. 5.	Piatok	† Štefan a Helena Jenčovci	† Anna Pokutová
11. 5.	Sobota	† Alžbeta a Ján Kollárovci	
10. 5.	5. veľkonočná nedela	10:30	60: Marta Kráľová
12. 5.	Pondelok	40: Zuzana Birošová	
13. 5.	Utorok	za farnosť	
14. 5.	Utorok	† Alžbeta, Valent, František a Ján	
15. 5.	Streda		za ZBP rodín prístrešia „Nad záhradami“
16. 5.	Štvrtok	† Štefan, Vavrínek, Františka, Ján a Mária	
17. 5.	Piatok	za všetkých kňazov a rehoľníkov v našej farnosti	† Žofia Pribulová
18. 5.	Sobota	† Vincent, Michal a Justína Jurčíšinovci	
17. 5.	6. veľkonočná nedela	10:30	† Jozef Magda
19. 5.	Pondelok	† Valentín Sirovič	
20. 5.	Utorok	za farnosť	
21. 5.	Utorok	† Jozef Ondrejčák (výročná)	
22. 5.	Streda		90: Helena Magdová
21. 5.	Nanebovstúpenie Pána	18:00	za farnosť
23. 5.	Piatok	† Terézia Miškufová	
24. 5.	Sobota	† Alžbeta a Ondrej	
24. 5.	7. veľkonočná nedela	10:30	60: Eva Galdunová a 40: manželstva s Jánom
25. 5.	Pondelok	† Berta Magdová	† Ondrej a Žofia Krescankovci
26. 5.	Utorok	† Katarína a Daniel	
27. 5.	Streda	50: Jozef Petko	
28. 5.	Štvrtok	za farnosť	
29. 5.	Utorok	† Ján a Mária Novotní	
30. 5.	Streda		† Ján a Apolónia Humeňanskí
31. 5.	Zoslanie Ducha Svätého	10:30	† Vojtech, Žofia, Anna, Július a Alžbeta
1. 6.	Piatok	za ZBP Bohuznámej osoby	† Richard a Jozef Galdunovci
2. 6.	Utorok	30: Ludmila Novotná a za jej rodinu	† Františka a Jozef Halko
3. 6.	Streda	55: Ester a Štefan Uliční	
4. 6.	Štvrtok	† Bartolomej, Helena a Róbert Čechovci	
5. 6.	Piatok		† Anna a Martin Magdovci
6. 6.	Sobota	za ZBP Bohuznámej rodiny	
7. 6.	Najsvätejšej Trojice	10:30	40: Peter Halko
		za živých a mŕtvych členov RB	† Agnesa, Jozef a Marta Baranovci
		za farnosť	za živých a mŕtvych členov RB
			† Valent, Mária a Mária Balogovci

Úmysly sv. omší slúžime každý deň bez účasti veriacich do odvolania.

Časy sv. omší v tabuľke sú časy sv. omší vysielaných naživo cez YouTube kanál.

Obrady Velkého piatku

Biela sobota - Vzkriesenie

